

Regeringens proposition

2005/06:152

Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för
arbetslöshetsförsäkringen, m.m.

Prop.
2005/06:152

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 9 mars 2006

Göran Persson

Hans Karlsson
(Näringsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

I propositionen föreslås att en ny lag införs som ges namnet lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.

Lagen skall tillämpas vid behandling av personuppgifter i sådan verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) som gäller tillsyn, uppföljning, registrering av uppgifter om arbetslöshetskassor, utfärdande av intyg, framtagande av statistik samt rapportering av vissa uppgifter till Arbetsmarknadsstyrelsen. Lagen skall gälla vid helt eller delvis automatiserad behandling av personuppgifter och även för viss manuell behandling av sådana uppgifter.

IAF skall vara personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför.

IAF får behandla personuppgifter endast om det behövs för vissa i lagen angivna ändamål.

Inom IAF:s verksamhet får det finnas en samling personuppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för lagens ändamål (statistik- och tillsynsdatabas).

I lagen anges under vilka förutsättningar känsliga och ömtåliga personuppgifter samt uppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott m.m. får behandlas.

Arbetsmarknadsstyrelsen får ha direktåtkomst till statistik- och tillsynsdatabasen.

Uppgifter i databasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Sådana känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen samt vissa ömtåliga personuppgifter får inte användas som sökbegrepp. Uppgift om kod för funktionshinder skall dock få användas som sökbegrepp för att framställa avidentifierad statistik. Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om begränsningar i övrigt av de sökbegrepp som får användas.

Lagen innehåller även särskilda bestämmelser om rättelse, skadestånd, överklagande och gallring.

Lagen om arbetslöshetsförsäkring

I propositionen föreslås också ändringar i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring som gäller dels utökade bemyndiganden att meddela föreskrifter, dels samordning av ekonomiskt skadestånd med försäkringen.

Förslagen om bemyndiganden innebär att riksdagen bemyndigar regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om att vissa arbeten utförda utomlands skall jämföras med arbete i Sverige och om omräkning av normalarbetstid och dagsförtjänst i vissa fall.

Förslagen om samordning av ekonomiskt skadestånd med arbetslöshetsförsäkring innebär att arbetslöshetsersättning inte skall lämnas för tid då ekonomiskt skadestånd från en arbetsgivare lämnas och att den sökande blir återbetalningsskyldig för arbetslöshetsersättning om han eller hon senare får lön eller ekonomiskt skadestånd från arbetsgivaren.

Slutligen föreslås att en paragraf rörande viss försöksverksamhet, som har upphört, skall upphävas.

Lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten

I propositionen föreslås också ändringar i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten som medför dels att Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna får behandla personuppgifter för tillhandahållande av information som behövs inom IAF:s intygsverksamhet, dels att IAF under vissa förutsättningar medges direktåtkomst till personuppgifter som behandlas i den arbetsmarknadspolitiska databasen.

De nya reglerna föreslås träda i kraft den 1 juli 2006.

1	Beslut.....	5
2	Lagtext.....	6
2.1	Förslag till lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen	6
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring	10
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten	13
3	Ärendet och dess beredning.....	14
4	Bakgrund	16
4.1	Särskild information.....	16
4.2	Systemet med arbetslöshetsförsäkring	16
4.3	Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen	17
4.4	Arbetslöshetskassornas och Arbetsmarknadsverkets uppgiftsskyldighet.....	18
4.5	Personuppgiftslagen.....	19
4.6	Lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten	20
4.7	Sekretesslagen.....	20
4.8	Direktåtkomst.....	21
5	En ny lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen	21
5.1	Behovet av en särskild lag	21
5.2	Lagens tillämpningsområde	23
5.3	Förhållandet till personuppgiftslagen	25
5.4	Personuppgiftsansvar	25
5.5	Ändamålen med behandlingen.....	26
5.6	En statistik- och tillsynsdatabas	29
5.7	Behandling av känsliga personuppgifter.....	31
5.8	Direktåtkomst och utlämnande av personuppgifter	33
5.9	Sökbegrepp	36
5.10	Rättelse och skadestånd	37
5.11	Gallring	37
5.12	Överklagande	39
6	Bemyndiganden, m.m.....	40
6.1	Bakgrund	40
6.2	Bemyndigande rörande vissa arbeten utförda utomlands	41
6.3	Bemyndigande rörande omräkning av normalarbetstid....	42
6.4	Bemyndigande rörande omräkning av dagsförtjänst	43
6.5	Upphävande av 3 a § lagen om arbetslöshetsförsäkring....	43
6.6	Likabehandling av avgångsvederlag och ekonomiskt skadestånd	44
6.7	Återbetalning.....	46
7	Ändringar i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten	49

7.1	Ändamålen	49	Prop. 2005/06:152
7.2	Direktåtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen.....	50	
8	Konsekvenser	51	
9	Författningskommentar	52	
9.1	Förslaget till lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen	52	
9.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring	62	
9.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten	65	
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen	66	
Bilaga 2	Lagförslag i promemorian Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.....	67	
Bilaga 3	Remissinstanser ”Promemoria Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen”	72	
Bilaga 4	Sammanfattning av ”Promemoria med förslag till ändringar i lagen om arbetslöshetsförsäkring”	73	
Bilaga 5	Lagförslag i ”Promemoria med förslag till ändringar i lagen om arbetslöshetsförsäkring”	74	
Bilaga 6	Remissinstanser ”Promemoria med förslag till ändringar i lagen om arbetslöshetsförsäkring”	77	
Bilaga 7	Lagrådsremissens lagförslag	78	
Bilaga 8	Lagrådets yttrande	82	
	Utdrag ur protokoll vid regeringsammanträde den 9 mars 2006	83	

1 Beslut

Prop. 2005/06:152

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen,
2. lag om ändring i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring,
3. lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i sådan verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen som gäller tillsyn, uppföljning, registrering av uppgifter om arbetslöshetskassor, utfärdande av intyg, framtagande av statistik samt rapportering av vissa uppgifter till Arbetsmarknadsstyrelsen.

Lagen gäller endast för sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis är automatiserad. Lagen gäller även för annan behandling av personuppgifter, om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Behandling av personuppgifter som är tillåten enligt denna lag får utföras även om den registrerade motsätter sig behandlingen.

Förhållandet till personuppgiftslagen

2 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter inom verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, i den utsträckning som denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag inte innehåller föreskrifter som avviker från personuppgiftslagens motsvarande bestämmelser.

Personuppgiftsansvar

3 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som inspektionen utför.

Ändamål

4 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla personuppgifter, om det behövs

1. för tillsyn över arbetslöshetskassorna och uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen enligt 89 § första stycket lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor,

2. för tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos Arbetsmarknadsverket som påverkar arbetslöshetsförsäkringen eller tillsyn över återkallande av anvisningar till arbetsmarknadspolitiska program,

3. för registrering av uppgifter enligt lagen om arbetslöshetskassor, och

4. som underlag och för kontroll vid utfärdande av intyg enligt 48 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.

Personuppgifter som behandlas enligt första stycket får också behandlas, om det behövs för statistiska och vetenskapliga ändamål.

5 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla personuppgifter för att tillhandahålla information som behövs inom Arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet som underlag i uppföljnings-, analys- och utvärderingsarbete.

6 § Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om begränsningar av ändamålen i 4 och 5 §§ samt om begränsningar av vilka personuppgifter som får behandlas för ett visst ändamål.

Statistik- och tillsynsdatabas

7 § Inom verksamheten enligt 1 § vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för de ändamål som anges i 4–6 §§ (statistik- och tillsynsdatabas).

Behandling av känsliga personuppgifter m.m.

8 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla sådana känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) och sådana personuppgifter som avses i 21 § samma lag, om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller annars är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

9 § I statistik- och tillsynsdatabasen får inga andra känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) behandlas än sådana som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa.

Känsliga personuppgifter som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa, personuppgifter om sociala förhållanden samt omdömen, slutsatser eller andra värderande upplysningar om en enskild, får behandlas i statistik- och tillsynsdatabasen endast om de har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det.

10 § Sådana personuppgifter som avses i 21 § personuppgiftslagen (1998:204) samt uppgifter om att den enskilde har vårdats med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) eller varit föremål för åtgärd enligt utlänningslagen (2005:716) får inte behandlas i statistik- och tillsynsdatabasen.

11 § Arbetsmarknadsstyrelsen får ha direktåtkomst till statistik- och tillsynsdatenbanken.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första stycket.

12 § Uppgifter i statistik- och tillsynsdatenbanken får lämnas ut till enskilda på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har föreskrivit att så får ske.

Om regeringen meddelar föreskrifter enligt första stycket får regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, också meddela närmare föreskrifter om vilka personuppgifter som får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till enskilda.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om vilka personuppgifter som får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till myndigheter.

Sökbegrepp

13 § Sådana känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) samt sådana personuppgifter som avses i 9 § andra stycket och 10 § denna lag får inte användas som sökbegrepp. Uppgift om kod för funktionshinder får dock användas som sökbegrepp för att framställa avidentifierad statistik.

Regeringen får meddela föreskrifter om begränsningar i övrigt av de sökbegrepp som får användas.

Rättelse och skadestånd

14 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till denna lag.

Gallring

15 § Personuppgifter som behandlas för ändamål som anges i 4 § första stycket 1, 2 och 4 skall gallras två år efter utgången av det år då behandlingen av uppgifterna har avslutats i ett ärende hos den handläggande myndigheten.

Om personuppgifter enligt första stycket behövs för statistiska eller vetenskapliga ändamål skall de gallras tio år efter det att uppgifterna avskildes för dessa ändamål.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om undantag från föreskrifterna i första och andra styckena, om detta behövs för forskningens behov. Material med personuppgifter, som omfattas av en sådan föreskrift, skall lämnas över till en arkivmyndighet.

Överklagande

Prop. 2005/06:152

16 § Beslut av Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen om rättelse eller om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring¹

dels att 3 a § skall upphöra att gälla,

dels att nuvarande 48 f och 48 g §§² skall betecknas 48 g och 48 i §§,

dels att 3, 13, 28 och 29 §§ samt de nya 48 g och 48 i §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas två nya paragrafer, 48 h och 68 a §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Rätt till ersättning har endast personer som i Sverige uppfyller ersättningsvillkoren enligt denna lag, om inte något annat följer av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att vissa arbeten utförda utomlands skall jämföras med arbete i Sverige.

Om regeringen har träffat överenskommelse med någon annan stat om andra villkor för rätt att få ersättning än som föreskrivs i denna lag, skall arbetslöshetskassan tillämpa dessa villkor.

13 §

Med förvärvsarbete avses även tid då den sökande

Som tid med förvärvsarbete anses även tid då den sökande

1. haft semester,

2. varit ledig med helt eller delvis bibehållen lön av någon annan anledning än sjukdom, tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt eller barns födelse, eller

3. får annan ersättning än pension på grund av anställningens upphörande (avgångsvederlag).

3. på grund av anställningens upphörande får avgångsvederlag eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön.

Tid med avgångsvederlag beräknas med utgångspunkt i avgångsvederlagets storlek i förhållande till den sökandes genom-

Tid med avgångsvederlag beräknas med utgångspunkt i avgångsvederlagets storlek i förhållande till den sökandes genom-

¹ Senaste lydelse av 3 a § 1998:1783.

² **Anmärkning:** Nuvarande 48 e och 48 f §§ har i prop. 2005/06:52 föreslagits få beteckningarna 48 f och 48 g §§.

snittliga inkomst per månad i anställningen under en viss period. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om beräkningen

snittliga inkomst per månad i anställningen under en viss period. *Tid med ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön beräknas till det antal månader som ersättningen avser.* Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om beräkningen.

28 §

Som normalarbetstid skall gälla den genomsnittliga arbetstiden i det förvärvsarbete som innebär att arbetsvillkoret uppfylls. Om arbetsvillkoret uppfylls genom det arbetsvillkor som anges i 12 § första stycket 1 får, om detta är förmånligare för den sökande, som normalarbetstid gälla den genomsnittliga arbetstiden i allt det förvärvsarbete som utförts under hela ramtiden enligt samma paragraf. Vid denna beräkningsmetod får dock endast månad då den sökande utfört arbete under minst 70 timmar räknas med.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om omräkning av normalarbetstid.

29 §

Med dagsförtjänst avses en femtedel av den veckoinkomst eller, i fråga om sökande med månadslön, 1/22 av den månadsinkomst, som den sökande före arbetslöshetens inträde vanligen fick under arbetstid som var normal för den sökande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om omräkning av dagsförtjänst.

Bestämmelser om beräkningen av dagsförtjänsten för företagare finns i 37 §.

Lydelse enligt prop. 2005/06:52

Föreslagen lydelse

48 g §

Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna skall till Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen lämna de uppgifter som har betydelse för tillsynen över ärenden om arbetslöshetsersättning.

Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna skall till Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen lämna de uppgifter som har betydelse för tillsynen över ärenden om arbetslöshetsersättning *eller för att utfärda intyg enligt 48 §.*

48 h §

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen skall till Arbetsmark-

nadsstyrelsen lämna de uppgifter som behövs i Arbetsmarknadsstyrelsens uppföljnings-, analys- och utvärderingsarbete. Prop. 2005/06:152

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

48 i §

Regeringen meddelar ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas ut enligt 48 a–48 e §§.

Regeringen meddelar ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas ut enligt 48 a–48 h §§.

68 a §

Har någon som fått ersättning från en arbetslöshetskassa senare fått lön eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön för samma tid, skall ersättningen från arbetslöshetskassan återbetalas. Detta gäller dock inte om det i det särskilda fallet finns anledning att helt eller delvis befria från återbetalningsskyldighet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006. Bestämmelsen i 68 a § tillämpas i fråga om ersättning från en arbetslöshetskassa som avser tid efter ikraftträdandet.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknads-politiska verksamheten

Härigenom föreskrivs att 5 och 12 §§ lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna får behandla personuppgifter för tillhandahållande av information som behövs inom

1. Försäkringskassans, Centrala studiestödsnämndens eller arbetslöshetskassornas verksamhet, som underlag för beslut om och kontroll av förmåner, ersättningar och andra stöd,

2. Skatteverkets verksamhet som underlag för beslut om och kontroll av skatt, samt

3. tillsynsverksamheten hos Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.

3. sådan verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen som avser tillsyn och utfärdande av intyg enligt 48 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.

Lydelse enligt prop. 2005/06:52

Föreslagen lydelse

12 §

Försäkringskassan, Centrala studiestödsnämnden och arbetslöshetskassorna får ha direktåtkomst till personuppgifter som behandlas i en arbetsmarknadspolitisk databas om det behövs för de ändamål som avses i 5 §.

Försäkringskassan, Centrala studiestödsnämnden, Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen och arbetslöshetskassorna får ha direktåtkomst till personuppgifter som behandlas i en arbetsmarknadspolitisk databas om det behövs för de ändamål som avses i 5 §.

En enskild får ha direktåtkomst till uppgifter om sig själv i en arbetsmarknadspolitisk databas.

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka personuppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första och andra styckena.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

3 Ärendet och dess beredning

Promemorian "Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen"

Den 19 december 2003 inkom Utredningen om en ny myndighet för tillsynen över arbetslöshetsförsäkringen (N 2002:17) med en skrivelse till regeringen där den behandlade den blivande myndigheten Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens (IAF) möjligheter att få del av personuppgifter som behandlas inom den arbetsmarknadspolitiska verksamheten (dnr N 2004/171/A). Utredningen föreslog att lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten skulle ändras dels genom att lagen tillförs ett nytt sekundärt ändamål, dels så att IAF får direktåtkomst till personuppgifter hos Arbetsmarknadsverket (AMV).

Frågan om ett nytt sekundärt ändamål i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten behandlades i propositionen (2003/04:142) Ändring i lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten och en lagändring trädde i kraft den 1 januari 2005.

Den 19 maj 2004 beslutade regeringen att uppdra åt Statskontoret att analysera behovet av särskild lagreglering av behandling av personuppgifter för tillsynsverksamheten vid IAF. I uppdraget låg att utreda dels om IAF bör få en egen lag om behandling av personuppgifter för inspektionens verksamhet, dels om direktåtkomst bör införas för IAF till personuppgifter som finns hos AMV.

I september 2004 överlämnade Statskontoret promemorian Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (2004:25) med förslag om en ny lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen samt förslag om ändringar i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten och lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 2*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. En remissammanställning finns tillgänglig i Näringsdepartementet (dnr N2004/7358/A).

Promemorian med förslag till ändringar i arbetslöshetsförsäkringen

Landsorganisationen i Sverige (LO), Tjänstemännens Centralorganisation (TCO), Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO) och den fackliga organisationen Sif har i skrivelser till regeringen i februari 2004 respektive augusti 2005 anfört önskemål om ändringar i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring i frågor som gäller ekonomiskt skadestånd och återbetalningsskyldighet av arbetslöshetsersättning i vissa fall (dnr

N2004/1880/A). Därefter har även Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF), den 31 oktober 2005, inkommit med en skrivelse till regeringen. I skrivelsen föreslogs att regeringen skulle föranstalta om ändringar bl.a. i lagen om arbetslöshetsförsäkring. Genom beslut den 25 januari 2006 remitterades en promemoria med förslag till ändringar i lagen om arbetslöshetsförsäkring i frågor som gäller bemyndiganden att utfärda verkställighetsföreskrifter i flera avseenden och frågor som gäller samordning av ekonomiskt skadestånd med arbetslöshetsersättning ("Promemoria med förslag till ändringar i arbetslöshetsförsäkringen", dnr N2005/8703/A). En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 4*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 5*.

Promemorian har remissbehandlats. Ett remissammanträde hölls den 17 februari 2006 i Näringsdepartementet. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 6*. En sammanställning av remissinstansernas skriftliga synpunkter och med anteckningar från remissammanträdet finns tillgänglig i Näringsdepartementet (dnr N2005/8703/A).

Lagrådet

Regeringen beslutade den 2 februari 2006 att inhämta Lagrådets yttrande över de lagförslag som finns i *bilaga 7*.

Lagrådets yttrande finns i *bilaga 8*. Lagrådet har lämnat lagförslagen utan erinran. Vissa redaktionella ändringar har gjorts i lagtexten.

I propositionen lägger regeringen dessutom fram förslag till vissa ändringar i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. Eftersom den lagen inte hör till Lagrådets granskningsområde har Lagrådets yttrande inte inhämtats beträffande de föreslagna ändringarna i den lagen.

4 Bakgrund

4.1 Särskild information

I denna proposition berörs i många sammanhang bestämmelsen i 48 e § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. I regeringens proposition (prop. 2005/06:52) Elektronisk informationsöverföring hos arbetslöshetskassorna och inom Arbetsmarknadsverket, som nu har slutbehandlats av riksdagen, föreslogs bl.a. att 48 e § skall betecknas 48 f §. Ändringen träder i kraft den 1 april 2006.

I denna proposition betecknas den aktuella bestämmelsen 48 f §.

4.2 Systemet med arbetslöshetsförsäkring

Systemet med arbetslöshetsförsäkring regleras främst i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. De huvudfrågor som regleras i den lagen är vilka som omfattas av försäkringen, de olika typerna av försäkring, de villkor som gäller för rätten att få ersättning från försäkringen, ersättningens form, karenstid och den tid under vilken ersättning utgår samt ersättningens storlek. Närmare föreskrifter finns i förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring.

Försäkringen administreras av 37 arbetslöshetskassor. Dessa kassor är inte statliga myndigheter utan föreningar, alltså enskilda rättssubjekt. Deras verksamhet regleras i lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor. Den lagen innehåller främst regler om bildande, registrering och ledningen av arbetslöshetskassor, medlemskap i arbetslöshetskassor, vissa avgifter, redovisning av verksamheten samt revision. Närmare föreskrifter finns i förordningen (1997:836) om arbetslöshetskassor.

Enligt 1 kap. 8 § sekretesslagen (1980:100) skall vad som föreskrivs i tryckfrihetsförordningen om rätt att ta del av handlingar hos en myndighet i tillämpliga delar gälla också handlingar hos vissa angivna organ, i den mån handlingarna hör till viss angiven verksamhet. De angivna organen skall vid tillämpningen av sekretesslagen jämföras med myndighet. Denna bestämmelse gäller arbetslöshetskassorna vid prövning av ärenden om arbetslöshetsersättning.

Finansieringen av försäkringen sker till helt övervägande del genom statliga medel men även medlemsavgifter bidrar till finansieringen om än i begränsad utsträckning.

Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringen utövades tidigare av Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS), som utgör en del av Arbetsmarknadsverket (AMV). Utöver AMS består AMV av en länsarbetsnämnd i varje län med undantag för Gotlands län där länsarbetsnämndens uppgifter fullgörs av länsstyrelsen. Arbetsförmedlingarna ingår i länsarbetsnämnderna.

AMS är central förvaltningsmyndighet för allmänna arbetsmarknadsfrågor. Dess uppgifter framgår närmare av förordningen (2000:628) om

den arbetsmarknadspolitiska verksamheten och förordningen (2001:623) Prop. 2005/06:152 med instruktion för Arbetsmarknadsverket.

AMS hade tidigare, utöver uppgiften som tillsynsmyndighet, också uppgifter som innebar tillämpning av regler inom det system som myndigheten hade tillsyn över. Detta ansågs av olika skäl mindre lämpligt varför tillsynen över arbetslöshetsförsäkringen från och med den 1 januari 2004 överfördes till en fristående myndighet, Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF). Myndigheten inrättades efter förslag i regeringens proposition (2001/02:151) Tillsynen över arbetslöshetsförsäkringen.

Bakgrunden till förslagen i den propositionen finns i en tidigare proposition, nämligen regeringens proposition (1999/2000:139) En rättvisare och tydligare arbetslöshetsförsäkring. I sistnämnda proposition behandlades bl.a. frågor om rättssäkerhet.

I den delen framhöll regeringen inledningsvis att förslagen syftade till att stärka rättssäkerheten. Som mål angavs att alla arbetssökande skall behandlas lika vid likartade situationer och oavsett var de bor i landet. Detta skulle uppnås bl.a. genom att arbetsförmedlarnas roll att stödja de arbetslösa tydliggjordes genom tydligare och mer ändamålsenliga regler och en mer enhetlig och likabehandlande tillämpning av reglerna samt genom upprätthållande av de grundläggande principerna i arbetslöshetsförsäkringen. Det framhölls också att en bristande likabehandling kunde skapa osäkerhet om vad som faktiskt gäller och även skada tilltron till arbetslöshetsförsäkringens legitimitet.

För att dessa åtgärder verkligen skulle bli genomförda krävdes, enligt regeringens uppfattning, en förstärkning av tillsynen, både vad gäller hanteringen hos arbetsförmedlingen och handläggningen hos arbetslöshetskassorna.

Vid denna tid utövades, som nyss nämnts, tillsynen av AMS. Regeringen ansåg inte detta vara ett tillfredsställande förhållande eftersom AMS, utöver uppgiften som tillsynsmyndighet, också hade uppgifter som innebar tillämpning av regler inom det system som man hade tillsyn över. Därför gjorde regeringen den bedömningen att tillsynen borde anförtros en helt fristående myndighet i syfte att säkra likabehandlingen av de försäkrade och att stärka legitimiteten i försäkringen.

4.3 Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

De uppgifter som IAF har framgår av förordningen (2003:1108) med instruktion för Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen. I de tre första paragraferna anges de uppgifter som faller inom tillsynsansvaret enligt följande.

IAF är förvaltningsmyndighet för tillsyn över arbetslöshetsförsäkringen och skall utöva tillsyn över arbetslöshetskassorna. IAF skall vidare ha tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos AMV som påverkar arbetslöshetsförsäkringen (1 §).

Vidare skall IAF utföra de uppgifter som följer av lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor och lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring, meddela föreskrifter enligt förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring och förordningen (1997:836) om arbetslöshetskassor, och

granska AMS utbetalning av statsbidrag till arbetslöshetskassorna enligt 8 § förordningen om arbetslöshetskassor (2 §).

Slutligen skall IAF granska handläggningen och rutinerna för handläggning av ärenden hos arbetsförmedlingen som påverkar rätten till arbetslöshetsersättning, granska handläggningen och rutinerna för handläggning av ärenden hos arbetsförmedlingen om återkallande av anvisningar till arbetsmarknadspolitiska program, till AMS påtala de brister som IAF har funnit vid sin granskning av myndigheterna inom AMV, följa utvecklingen på arbetslöshetsförsäkringens område samt ta de initiativ som denna ger anledning till samt medverka i internationellt samarbete (3 §).

4.4 Arbetslöshetskassornas och Arbetsmarknadsverkets uppgiftsskyldighet

Både arbetslöshetskassorna och myndigheterna inom AMV har författningsreglerade skyldigheter att lämna uppgifter till IAF, varav dock endast en del utgör personuppgifter. Enligt 9 och 10 §§ lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor skall en arbetslöshetskassa anmäla uppgifter om bland annat postadress, styrelse och stadgar till IAF för registrering. Av 90 § samma lag framgår vidare att en arbetslöshetskassa för tillsyn och uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen skall lämna uppgifter enligt vad regeringen eller efter regeringens bemyndigande IAF föreskriver. I 3–7 §§ förordningen (1997:836) om arbetslöshetskassor anges närmare vilka uppgifter uppgiftsskyldigheten omfattar.

Arbetslöshetskassornas skyldighet att lämna uppgifter gällde tidigare i förhållande till AMS, innan tillsynsfunktionen flyttades till IAF. De uppgifter AMS erhöll från arbetslöshetskassorna bildade en uppgiftssamling som kallades ASTAT och utgjorde, i den mån uppgifterna behandlades elektroniskt, en del av den arbetsmarknadspolitiska databasen.

Efter omorganisationen lämnar kassorna enligt 90 § lagen om arbetslöshetskassor motsvarande uppgifter till IAF i stället för till AMS. Denna uppgiftssamling, ASTAT, har följaktligen brutits ut ur den arbetsmarknadspolitiska databasen och ingår numera i IAF:s statistik- och tillsynsdatabas.

De uppgifter arbetslöshetskassorna är skyldiga att lämna till IAF behandlas till övervägande del elektroniskt hos IAF. Uppgifterna i databasen sparas i tabeller. När nya uppgifter tillkommer skrivs de gamla uppgifterna inte över utan en ny rad skapas i berörd tabell. Dessutom finns ett antal stödtabeller. Uppgifterna används huvudsakligen för statistiska ändamål och har avidentifierats genom att varje personnamn och personnummer ersatts med en personidentifikation samt ett löpnummer, som är unikt för uppgiftssamlingen. Den som har åtkomst till uppgifterna kan alltså inte hänföra uppgifterna till en fysisk person. För att personuppgifter skall anses föreligga är det emellertid tillräckligt att uppgifterna indirekt kan hänföras till fysiska personer med hjälp av löpnumret och en översättningstabell som används när uppgifterna skall uppdateras genom automatiserade behandlingar.

Även AMS och länsarbetsnämnderna har en uppgiftsskyldighet gentemot IAF. Enligt 48 f § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring

skall AMS och länsarbetsnämnderna till IAF lämna de uppgifter som har betydelse för tillsynen över ärenden om arbetslöshetsersättning. Av särskilt intresse i detta sammanhang är att bestämmelserna om uppgiftsskyldighet i 20–25 §§ förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring inte innefattar någon närmare reglering av vilka uppgifter som AMS och länsarbetsnämnderna skall lämna till IAF. Enligt 31 § nämnda förordning får dock IAF meddela verkställighetsföreskrifter. Några regler om skyldighet att lämna uppgifter till en tillsynsfunktion fanns inte före det att denna flyttades till IAF eftersom AMS, som tidigare utövade tillsynen, hade åtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen.

4.5 Personuppgiftslagen

Personuppgiftslagen (1998:204) syftar, enligt 1 §, till att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks genom behandling av personuppgifter. Lagen har sin grund i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet). Personuppgiftslagen genomför detta direktiv.

Med behandling av personuppgifter avses, enligt 3 §, varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas i fråga om personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, t.ex. insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, återvinning, inhämtande, användning, utlämnande genom översändande, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, utplåning eller förstöring.

Lagen gäller all behandling av personuppgifter som sker helt eller delvis automatiserat. Dessutom gäller lagen manuell behandling av personuppgifter, dock bara om uppgifterna ingår i någon form av register. Detta framgår av 5 §.

Av 9 § personuppgiftslagen framgår bl.a. att personuppgifter bara får samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och att de inte får behandlas för något ändamål som är oförenligt med det för vilket uppgifterna samlades in. De personuppgifter som behandlas skall vidare vara adekvata och relevanta i förhållande till ändamålen med behandlingen och fler personuppgifter får inte behandlas än som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen med behandlingen.

Enligt 13 § är det förbjudet att behandla personuppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening, eller som rör hälsa eller sexualliv (känsliga personuppgifter). I 15–19 §§ finns undantag från förbudet, till exempel då den som uppgiften avser har samtyckt till behandlingen, om behandlingen är nödvändig, bland annat för att rättsliga anspråk skall kunna fastställas, göras gällande eller försvaras, samt om behandlingen utförs av ideella organisationer, för hälso- och sjukvårdsändamål, eller för forsknings- och statistikändamål.

Av 8 § personuppgiftsförordningen (1998:1191) följer att myndigheter får behandla känsliga personuppgifter i löpande text, om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det.

Enligt 20 § personuppgiftslagen får regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer meddela föreskrifter om ytterligare undantag från förbudet mot behandling av känsliga personuppgifter om det behövs med hänsyn till ett viktigt allmänt intresse.

Lagen är subsidiär i det avseendet att om det i en annan lag eller i en förordning finns bestämmelser som avviker från personuppgiftslagen, skall de bestämmelserna gälla, vilket framgår av 2 §.

4.6 Lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten

Lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten kompletterar personuppgiftslagen. Lagen skall tillämpas vid behandling av personuppgifter i AMV:s arbetsmarknadspolitiska verksamhet. Enligt 1 § gäller lagen vid behandling av personuppgifter om arbetssökande, arbetsgivare, kontaktpersoner och andra personer som omfattas av verksamheten.

I lagens 4 § anges de s.k. primära ändamål för vilka myndigheterna inom AMV får behandla personuppgifter inom den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. Personuppgifter får behandlas för handläggning av ärenden som rör den arbetsmarknadspolitiska verksamheten, publicering av platsinformation, planering, metodutveckling, tillsyn, uppföljning, resultatredovisning och utvärdering av den arbetsmarknadspolitiska verksamheten, framställning av avidentifierad statistik samt samarbete på det arbetsmarknadspolitiska området inom Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och enligt överenskommelsen den 6 mars 1982 om en gemensam nordisk arbetsmarknad.

AMS och länsarbetsnämnderna får även behandla personuppgifter för att lämna ut information som behövs i andra myndigheters verksamhet. Dessa s.k. sekundära ändamål framgår av 5 §, enligt vilken AMS och länsarbetsnämnderna får behandla personuppgifter för tillhandahållande av information som behövs inom Försäkringskassans, Centrala studie-stödsnämndens eller arbetslöshetskassornas verksamhet som underlag för beslut om och kontroll av förmåner, ersättningar och andra stöd, Skatteverkets verksamhet som underlag för beslut om och kontroll av skatt, samt tillsynsverksamheten hos Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.

4.7 Sekretesslagen

Av 7 kap. 10 § sekretesslagen (1980:100) framgår att vissa uppgifter vid AMS och länsarbetsnämnderna samt vid arbetslöshetskassorna kan vara föremål för sekretess. I syfte att skydda den enskildes integritet gäller enligt huvudregeln i 1 kap. 3 § sekretesslagen sekretessen för dessa uppgifter såväl mellan myndigheter som mellan olika självständiga verksamhetsgrenar inom en myndighet. Av 14 kap. 1 § sekretesslagen framgår dock att sekretess inte hindrar att uppgift lämnas till annan myndighet om uppgiftsskyldigheten följer av lag eller förordning. På grund av den sekretessbrytande uppgiftsskyldigheten i 48 f § lagen

(1997:238) om arbetslöshetsförsäkring får således AMS och länsarbetsnämnderna lämna ut sekretessbelagda uppgifter som är av betydelse för IAF:s tillsynsverksamhet. Likaså får arbetslöshetskassorna på grund av den sekretessbrytande bestämmelsen i 90 § lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor lämna ut uppgifter till IAF. När IAF erhåller sådana uppgifter i sin tillsynsverksamhet överförs sekretessen dit i enlighet med 13 kap. 1 § sekretesslagen.

4.8 Direktåtkomst

Från begreppet uppgiftsskyldighet, som medför en sekretessbrytande skyldighet att lämna ut uppgifter, skall skiljas begreppet direktåtkomst. Direktåtkomst, som alltså inte bryter sekretessen mellan berörda myndigheter, avser ett tillvägagångssätt för åtkomst av uppgifter och innebär att den som använder ett register på egen hand kan söka i detta och få svar på frågor, dock utan att själv kunna bearbeta eller på annat sätt påverka innehållet. Direktåtkomsten kan emellertid även ge användaren en möjlighet att hämta hem informationen till sitt eget system och bearbeta den där. I praktiken innebär direktåtkomst att uppgifter lämnas ut utan att den utlämnande myndigheten i det enskilda fallet gör någon kontroll över vilka uppgifter som lämnas ut.

5 En ny lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

5.1 Behovet av en särskild lag

Regeringens förslag: En särskild lag införs om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker i huvudsak förslaget eller lämnar det utan erinran. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* saknar en fördjupad utredning om huruvida det vore möjligt att inarbeta de aktuella bestämmelserna i befintliga lagar. Även *Föreningen Svenskt Näringsliv* ställer sig kritisk till att det inrättas ytterligare en speciallag för behandling av personuppgifter. *Arbetslöshetskassornas Samorganisation (SO)* framhåller att förmedlings- och tillsynsverksamheten inte bör påverkas negativt av den föreslagna lagen. SO anser dessutom att lagen inte bör medföra att effektiviteten hos arbetslöshetskassorna påverkas negativt eller att kostnaderna ökar för arbetslöshetskassorna.

Skälen för regeringens förslag: Som framgår av beskrivningen i avsnitt 4.3 utgörs Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) huvud-

sakliga uppgifter av tillsyn. Denna tillsynsverksamhet kan grovt indelas i två delar.

För det första har IAF tillsynsansvaret över arbetslöshetskassorna. Dessa har en omfattande rapporteringsskyldighet till IAF. Tidigare hade Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) detta tillsynsansvar och rapporteringsskyldigheten gällde då gentemot AMS. De uppgifter som AMS fick in lagrades i den arbetsmarknadspolitiska databasen, som fördes och alltså förs av AMS. De uppgifter som kom in från kassorna lagrades i en särskild del av databasen som benämndes ASTAT.

När IAF övertog tillsynsansvaret bröts ASTAT ut ur den arbetsmarknadspolitiska databasen och fördes över till IAF.

Den andra delen av IAF:s tillsynsansvar utgörs av tillsynen över rutinerna för och handläggningen av ärenden hos Arbetsmarknadsverket (AMV) som påverkar arbetslöshetsförsäkringen. I den delen har AMV, dvs. AMS och länsarbetsnämnderna rapporteringsskyldighet till IAF. De uppgifter som omfattas av rapporteringsskyldigheten finns lagrade i den arbetsmarknadspolitiska databasen, som alltså förs av AMS. Rapporteringsskyldigheten fullgörs i dag på det sättet att uppgifterna tas ut från den arbetsmarknadspolitiska databasen av personal på AMS som därefter sänder uppgifterna till IAF, ofta på papper.

Som framgår av denna beskrivning behandlar IAF en stor mängd personuppgifter. En betydande del av dessa personuppgifter är integritetskänsliga. Dessa två faktorer har utgjort de tyngsta argumenten i de tidigare fall då särskilda lagar om behandling av personuppgifter hos vissa myndigheter har införts. Därför bör en särskild lag införas också för IAF.

Det bör då först övervägas om den reglering som krävs kan inkluderas i den redan befintliga lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten eller om en särskild lag bör införas.

En hel del av de bestämmelser som finns i den redan befintliga lagen kommer att gälla oförändrade även i IAF:s verksamhet, vilket talar för att regleringen förs in i den lagen.

Mot detta talar följande. Den befintliga lagen kommer då att gälla verksamheten vid två olika myndigheter. Lagen blir dock bara tillämplig inom vissa delar av respektive myndighets verksamhet. Denna avgränsning blir inte identisk utan skiljer sig åt mellan myndigheterna. En av de viktigaste delarna är de ändamål för vilka personuppgifter får behandlas av de två myndigheterna. Dessa ändamål är ganska omfattande och skiljer sig helt åt mellan de två myndigheterna. Bland de ändamål för vilka de två myndigheterna får behandla personuppgifterna ingår ändamål som gäller den andra myndighetens verksamhet. Reglerna om vilka känsliga personuppgifter som får behandlas i de två myndigheternas databas kommer inte att vara fullt ut identiska. Regler om de två myndigheternas rätt till direktåtkomst till varandras databaser kommer att regleras tillsammans med andra myndigheters rätt till direktåtkomst till den ena av databaserna, nämligen den arbetsmarknadspolitiska databasen.

Med hänsyn till de omständigheter som nu redovisats anser regeringen att en reglering av IAF:s verksamhet i lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten inte skulle skapa

den klarhet i regelverket som bör krävas i en reglering av denna art. Prop. 2005/06:152
Regeringen anser därför att regleringen bör tas in i en särskild lag.

5.2 Lagens tillämpningsområde

Regeringens förslag: Lagen skall tillämpas vid behandling av personuppgifter i sådan verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen som gäller tillsyn, uppföljning, registrering av uppgifter om arbetslöshetskassor, utfärdande av intyg, framtagande av statistik samt rapportering av vissa uppgifter till Arbetsmarknadsstyrelsen.

Lagen skall gälla vid helt eller delvis automatiserad behandling av personuppgifter och även för viss manuell behandling av sådana uppgifter.

Behandling av personuppgifter som är tillåten enligt lagen får utföras även om den registrerade motsätter sig behandlingen.

Promemorians förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Hovrätten för Västra Sverige* har påtalat att det är oklart hur promemorians förslag om lagens tillämpningsområde förhåller sig till förslaget om lagens ändamål.

Skälen för regeringens förslag

IAF:s verksamhet

Enligt 89 § första stycket lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor utövar IAF tillsyn över arbetslöshetskassorna och gör uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen. Motsvarande bestämmelser finns även i förordningen (2003:1108) med instruktion för Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen. Där föreskrivs i 1 § att IAF är förvaltningsmyndighet för tillsyn över arbetslöshetsförsäkringen och att IAF skall utöva tillsyn över arbetslöshetskassorna. Bestämmelsen preciseras därefter så, att IAF skall ha tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos Arbetsmarknadsverket som påverkar arbetslöshetsförsäkringen.

IAF har också vissa operativa uppgifter. Enligt 7, 9 och 10 §§ lagen om arbetslöshetskassor skall IAF registrera vissa uppgifter om arbetslöshetskassor. IAF skall dessutom utfärda vissa intyg enligt 48 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.

Dessa verksamheter innefattar omfattande behandlingar av personuppgifter, varför den nya lagen bör omfatta dessa verksamheter.

IAF:s administrativa verksamhet

Hos IAF behandlas också personuppgifter som rör frågor som ligger utanför ovan redovisade verksamheter. Det kan vara exempelvis personuppgifter inom den interna administrationen av personal, lokaler, material m.m. Regeringen uttalade i propositionen (2001/02:144) Lag om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksam-

heten att någon särreglering inte behövs beträffande behandling av sådana uppgifter, utan att personuppgiftslagen bör vara tillämplig. Regeringen anser att detsamma bör gälla för den administrativa delen av den verksamhet som IAF bedriver.

Automatiserad och manuell behandling av personuppgifter

Personuppgiftslagen (1998:204) gäller, enligt 5 §, för sådan behandling av personuppgifter som är helt eller delvis automatiserad. Lagen gäller även för annan behandling av personuppgifter, om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier, dvs. i ett register. Även lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten har motsvarande tillämpningsområde.

Det finns, enligt regeringens uppfattning, ingen anledning att göra någon avvikelse från detta beträffande den nu aktuella lagen.

Enligt lagen tillåten behandling av personuppgifter får utföras även om den registrerade motsätter sig det

I Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet) behandlas den enskildes rätt att motsätta sig behandling av personuppgifter som rör honom. Av artikeln framgår att den enskilde har en ovillkorlig rätt att motsätta sig sådan behandling om ändamålet med behandlingen rör direkt marknadsföring. I övrigt står det medlemsstaterna fritt att själva reglera frågan om den enskildes rätt i detta sammanhang.

I 12 § andra stycket personuppgiftslagen anges det att en registrerad med ett par undantag inte har rätt att motsätta sig sådan behandling av personuppgifter som är tillåten enligt personuppgiftslagen.

De angivna undantagen är inte relevanta i de verksamheter som regleras i den föreslagna lagen. För att IAF i praktiken skall kunna utföra dessa verksamheter krävs att IAF i dessa verksamheter kan behandla personuppgifter utan att inhämta de registrerades samtycke.

Regeringen anser därför att det i den föreslagna lagen bör föreskrivas att behandling av personuppgifter som är tillåten enligt lagen får utföras även om den registrerade motsätter sig behandlingen.

Motsvarande bestämmelse finns i lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

5.3 Förhållandet till personuppgiftslagen

Regeringens förslag: Bestämmelserna i personuppgiftslagen skall gälla vid behandling av personuppgifter inom verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, i den utsträckning som den föreslagna lagen eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den inte innehåller föreskrifter som avviker från personuppgiftslagens motsvarande bestämmelser.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Endast *Hovrätten för Västra Sverige* har yttrat sig särskilt i denna fråga. Hovrätten anser att det bör kunna utläsas, åtminstone av författningskommentaren till lagen, i vilka delar personuppgiftslagen skall tillämpas på behandling av personuppgifter som träffas av den föreslagna lagen. Det bör även förtydligas vad som i promemorian menas med att viss behandling av personuppgifter vid IAF inte skall falla under lagens tillämpningsområde, utan endast under personuppgiftslagen.

Skälen för regeringens förslag: Personuppgiftslagen är enligt huvudregeln generellt tillämplig inom sitt tillämpningsområde men enligt lagens 2 § skall, om det i en annan lag eller i en förordning finns bestämmelser som avviker från personuppgiftslagen, de bestämmelserna gälla.

Den nu föreslagna lagen bör endast reglera frågor som är specifika för IAF:s verksamhet. I dessa delar kommer lagen att ersätta motsvarande bestämmelser i personuppgiftslagen. I övrigt blir bestämmelserna i sistnämnda lag tillämpliga i IAF:s verksamhet. Detta följer redan av 2 § personuppgiftslagen. Regeringen anser dock att det i den föreslagna lagen, för tydlighets skull, bör finnas en bestämmelse som reglerar denna fråga.

Hovrätten för Västra Sverige anser i sitt remissvar att det bör kunna utläsas, åtminstone av författningskommentaren till lagen, i vilka delar personuppgiftslagen skall tillämpas på behandling av personuppgifter som träffas av den föreslagna lagen.

Den frågan har tidigare behandlats av Lagrådet. Dess ställningstagande redovisades i propositionen (prop. 2000/01:33) *Behandling av personuppgifter inom skatt, tull och exekution*. Lagrådet ansåg att en sådan lagstiftningsteknik är otillfredsställande och riskfylld.

Regeringen delar denna bedömning och genomför därför inte hovrättens förslag. Motsvarande ställningstagande gjorde regeringen i propositionen (2001/02:144) *Lag om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten*.

5.4 Personuppgiftsansvar

Regeringens förslag: Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen skall vara personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter inspektionen utför.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorian föreslås dock inte någon särskild reglering i den nya lagen om IAF:s personuppgiftsansvar p.g.a. att ansvaret, enligt promemorian, redan följer av 3 § personuppgiftslagen.

Remissinstanserna: Remissinstanserna har inte haft några synpunkter i frågan.

Skälen för regeringens förslag: Med personuppgiftsansvarig avses enligt 3 § personuppgiftslagen den som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen med och medlen för behandlingen av personuppgifter.

Ändamålen med behandlingen anges och bestäms i den föreslagna lagen. Då det alltså inte är IAF som bestämmer ändamålen kan det inte heller anses följa av 3 § personuppgiftslagen att IAF är personuppgiftsansvarig. En särskild regel om att IAF skall ha detta ansvar behövs därför i den nya lagen.

5.5 Ändamålen med behandlingen

Regeringens förslag: Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla personuppgifter om det behövs

1. för tillsyn över arbetslöshetskassorna och uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen enligt 89 § lagen om arbetslöshetskassor,

2. för tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos Arbetsmarknadsverket som påverkar arbetslöshetsförsäkringen eller tillsyn över återkallande av anvisningar till arbetsmarknadspolitiska program,

3. för registrering av uppgifter enligt lagen om arbetslöshetskassor,

4. som underlag och för kontroll vid utfärdande av intyg enligt 48 § lagen om arbetslöshetsförsäkring.

Personuppgifter som får behandlas enligt punkterna 1–4 ovan får av inspektionen också behandlas om det behövs för statistiska och vetenskapliga ändamål.

Inspektionen får behandla personuppgifter för att tillhandahålla information som behövs inom Arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet som underlag i uppföljnings-, analys- och utvärderingsarbete.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om begränsningar av de primära och sekundära ändamålen för vilka behandling av personuppgifter är tillåten i inspektionens verksamhet samt om begränsningar av vilka personuppgifter som får behandlas för visst ändamål.

Promemorians förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Några av remissinstanserna har lämnat synpunkter på förslaget. *Justitieombudsmannen (JO)* anser att det bör framgå att registrering avser registrering av uppgifter. *Hovrätten för Västra Sverige* anser att paragrafens omfattning bör preciseras och ifrågasätter om det inte vore lämpligare med en särskild ändamålsbestämmelse för statistik- och tillsynsdaten och en annan ändamåls-

bestämmelse för den övriga behandlingen av personuppgifter. Hovrätten anser vidare att det är oklart hur förslaget tillämpningsbestämmelse (1 §) förhåller sig till ändamålsbestämmelsen (4 §). *Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU)* anser att lagens ändamål bör innefatta även uppföljning och utvärdering. *Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen* anser att det bör klargöras att ändamålet omfattar tillsyn som inspektionen skall utöva enligt lag eller annan författning.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 9 § personuppgiftslagen (1998:204) får personuppgifter samlas in endast för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål. Uppgifterna skall vara adekvata och relevanta i förhållande till dessa särskilt angivna ändamål och fler uppgifter får inte heller behandlas än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålet. Uppgifterna får sedan inte behandlas för något ändamål som är oförenligt med det för vilka uppgifterna samlades in.

Enligt personuppgiftslagen är det den personuppgiftsansvarige som bestämmer för vilka ändamål personuppgifter får behandlas.

De lagar som hittills har införts och som reglerar behandling av personuppgifter i olika myndigheters verksamhet är utformade på ett annat sätt vad gäller de ändamål för vilka personuppgifter får behandlas. Där anges i stället uttryckligen direkt i lagen de ändamål för vilka personuppgifter får behandlas.

Samma utformning bör väljas i den föreslagna lagen.

IAF behöver i sin verksamhet behandla personuppgifter inom de verksamheter som omfattas av lagens tillämpningsområde, dvs. i IAF:s verksamhet för att utöva tillsyn, göra uppföljningar, registrera uppgifter, utfärda intyg, ta fram statistik samt rapportering av vissa uppgifter till AMS. Redan av lagens tillämpningsområde kan delvis utläsas de ändamål för vilka uppgifterna bör få behandlas. Ändamålen bör emellertid närmare anges i en särskild paragraf.

Ett centralt ändamål för vilka personuppgifter bör få behandlas är den tillsyn som IAF skall utöva enligt lag eller förordning.

Enligt 89 § första stycket lagen om arbetslöshetskassor utövar IAF tillsyn över arbetslöshetskassorna och gör uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen.

För denna tillsyn och uppföljning skall en arbetslöshetskassa enligt 90 § lagen om arbetslöshetskassor och enligt 5 och 7 §§ förordningen (1997:836) om arbetslöshetskassor lämna uppgifter till IAF om de medlemmar som får ersättning. De uppgifter som avses är bl.a. personnummer, adress, inkomst, antalet dagar med arbetslöshetsersättning, antalet återstående dagar i ersättningsperiod och utbetald ersättning. Arbetslöshetskassan skall även lämna uppgift om beslut om avstängning från rätt till ersättning.

Dessa uppgifter läggs av IAF in i ASTAT. Tillsynen över arbetslöshetskassorna går sedan i praktiken till på det sättet att IAF går igenom ett stort antal ärenden hos en eller flera kassor för att utröna om de enskilda kassorna följer gällande föreskrifter vid sin ärendehantering. I varje ärende förekommer en mängd personuppgifter som är nödvändiga för att såväl hanteringen som tillsynen skall kunna ske på ett korrekt sätt. Dessa ärenden används också senare vid IAF:s uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen som syftar till att klarlägga olika konsekvenser av regelverket och dess tillämpning.

Regeringen anser att IAF måste få behandla de personuppgifter som finns inom ramen för tillsynen och uppföljningen.

Vidare skall IAF, enligt 1 § förordningen med instruktion för Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, ha tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos Arbetsmarknadsverket som påverkar arbetslöshetsförsäkringen.

Därvid skall IAF granska handläggningen och rutinerna för handläggning av ärenden hos arbetsförmedlingen som dels påverkar rätten till arbetslöshetsersättning, dels rör återkallande av anvisningar till arbetsmarknadspolitiska program.

Enligt 48 f § lagen om arbetslöshetsförsäkring skall Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna till IAF lämna de uppgifter som har betydelse för tillsynen över ärenden om arbetslöshetsersättning.

Som redovisats i avsnitt 5.1 finns dessa uppgifter lagrade i den arbetsmarknadspolitiska databasen. De begärda uppgifterna tas ut från databasen och sänds över till IAF, varefter tillsynen i stort sett går till på samma sätt som den nyss nämnda tillsynen.

I avsnitt 7.2 föreslår regeringen att IAF får direktåtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen. Detta görs för att underlätta informationsöverföringen från AMV till IAF.

I avsnitt 5.6 föreslår regeringen att IAF får inrätta en databas för de uppgifter som behövs såväl för tillsynen som för framtagande av statistik. Databasen föreslås få namnet statistik- och tillsynsdatabasen. ASTAT kommer att utgöra en del av denna databas.

De uppgifter som AMV kommer att rapportera till IAF genom att IAF får direktåtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen kommer av IAF att läggas in i statistik- och tillsynsdatabasen.

Regeringen anser att IAF bör få behandla de personuppgifter som behövs i denna tillsyn.

Enligt 7 § lagen om arbetslöshetskassor skall en förening som vill verka som arbetslöshetskassa registreras hos IAF. I 9 och 10 §§ nämnda lag samt i 3 § förordningen (1997:836) om arbetslöshetskassor anges närmare de uppgifter som skall anmälas för registrering. Dessa uppgifter innehåller bl.a. personuppgifter. Även dessa uppgifter måste IAF ha möjlighet att behandla.

Enligt 48 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring skall IAF utfärda intyg som visar rätten att med bibehållen arbetslöshetsersättning söka arbete i bl.a. ett annat EU-land. För att utfärda sådana intyg behöver IAF vissa uppgifter från den arbetsmarknadspolitiska databasen. I den akt som skapas vid handläggningen av ett sådant ärende måste vissa uppgifter som hämtas från den arbetsmarknadspolitiska databasen sparas. Det är emellertid fråga om ett fåtal ärenden och begränsade uppgifter.

Regeringen anser att de personuppgifter som behövs som underlag och för kontroll vid utfärdande av dessa intyg bör få behandlas av IAF.

IAF har bl.a. till uppgift att ta fram statistik som kan användas både i tillsynsverksamheten och för att bedöma olika förhållanden inom arbetslöshetsförsäkringens område. För detta framtagande av statistik bör IAF få behandla de personuppgifter som finns inom ramen för de ändamål för vilka IAF får behandla personuppgifter i övrigt.

Utöver dessa ändamål för vilka uppgifterna får användas i IAF:s egen verksamhet (s.k. primära ändamål) bör det ges utrymme för behandlingar

som innebär att uppgifter lämnas ut till en annan myndighet (s.k. sekundära ändamål). Genom att ansvaret för tillsynen över arbetslöshetskassorna övergått från AMS till IAF och att kassorna numera skall lämna information till IAF i stället för till AMS, har ett behov uppstått för AMS att få tillgång till uppgifterna från arbetslöshetskassorna. Uppgifterna är nödvändiga i AMS uppföljnings-, analys- och utvärderingsarbete liksom vid AMS återrapporeringar till regeringen.

IAF bör därför få behandla personuppgifter för att tillhandahålla den information som behövs inom AMS verksamhet.

Hovrätten för Västra Sverige anser i sitt remissvar att paragrafens omfattning bör preciseras och ifrågasätter om det inte vore lämpligare med en särskild ändamålsbestämmelse för statistik- och tillsynsdatan och en annan ändamålsbestämmelse för den övriga behandlingen av personuppgifter.

Som framgår av Statskontorets promemoria och av betänkandet från Utredningen om en ny myndighet för tillsynen över arbetslöshetsförsäkringen (N 2002:17) är det inte alltid känt i förväg vad det är för slags uppgifter som krävs för tillsynen. Därför är det svårt att redan i lagen göra en närmare avgränsning av de personuppgifter som får behandlas. Regeringen vill dock framhålla att den konstruktion som valts varigenom personuppgifter bara får behandlas för vissa angivna ändamål i sig innebär en precisering av de personuppgifter som får behandlas.

När ökad erfarenhet har vunnits kan det dock finnas behov av en sådan precisering som hovrätten efterlyser. Därför bör regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kunna meddela föreskrifter om begränsningar av de primära och sekundära ändamål för vilka behandling är tillåten och begränsningar av vilka personuppgifter som får behandlas för ett visst ändamål. Motsvarande gäller enligt lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

5.6 En statistik- och tillsynsdatabas

Regeringens förslag: Inom verksamheten vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får det finnas en samling personuppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för lagens ändamål (statistik- och tillsynsdatabas).

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Endast *Hovrätten för Västra Sverige* har yttrat sig särskilt angående detta förslag. Hovrätten anser att bestämmelsen är otydlig genom att den inte innehåller någon närmare beskrivning av databasens innehåll utan endast hänvisar till lagens ändamålsbestämmelse. Hovrätten efterfrågar också en närmare utveckling av behovet av en databas. Vidare framhåller hovrätten att det även bör klargöras hur ASTAT förhåller sig till den föreslagna statistik- och tillsynsdatan och om den faller under den föreslagna lagens tillämpningsområde.

Skälen för regeringens förslag: I personuppgiftslagen används inte begreppet register överhuvudtaget för olika samlingar av uppgifter. I stället talas det om behandling av personuppgifter.

Inom beskattnings-, tull- och exekutionsverksamheterna samt inom den arbetsmarknadspolitiska verksamheten har begreppet databas införts i lagregleringarna av behandling av personuppgifter. En databas är en elektronisk sammanställning av uppgifter, där dock uppgifterna, i motsats till ett register, inte är organiserade på ett systematiskt sätt enligt fastställda kriterier. Dessutom hanteras uppgifterna med hjälp av automatiserad behandling.

De överväganden som legat till grund för att införa begreppet databas i andra verksamheter bör enligt regeringens mening kunna ligga till grund för att införa begreppet databas även för de uppgiftssamlingar som förekommer i IAF:s verksamhet.

Förslaget innebär att IAF får inrätta en databas. Den begränsningen gäller dock att i denna databas får endast läggas in sådana personuppgifter som får behandlas enligt denna lag.

IAF har ett uttalat behov av en databas. IAF har bl.a. till uppgift att framställa statistik, då det krävs en mängd personuppgifter som måste kunna sammanställas utifrån olika kriterier. Detsamma gäller vid uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen. Även tillsynen går till på det sättet att en mängd personuppgifter från en eller flera arbetslöshetskassor sammanställs utifrån vissa kriterier för att man skall kunna utröna om gällande föreskrifter har följts och också för att utröna om de rutiner som används leder till positiva eller negativa resultat.

Av integritetsskäl bör stora samlingar av personuppgifter som hanteras av myndigheter och som ger möjligheter till sammanställningar av en rad olika uppgifter om enskilda personer omgärdas av särskilda skyddsregler. Särskilda bestämmelser bör således gälla för behandling av personuppgifter i databasen, bland annat vilka uppgifter som får behandlas i databasen, vilken åtkomst andra myndigheter och andra skall ha till uppgifterna samt vad som gäller vid bevarande och gallring. Dessa frågor berörs närmare i de följande avsnitten.

Hovrätten för Västra Sverige har i sitt remissvar uttalat bl.a. att bestämmelsen är otydlig genom att den inte innehåller någon närmare beskrivning av databasens innehåll utan endast hänvisar till lagens ändamålsbestämmelse.

Regeringen har i avsnitt 5.5 anfört att det inte alltid är känt i förväg vad det är för slags uppgifter som krävs för tillsynen, varför det är svårt att redan i lagen göra en närmare avgränsning av de personuppgifter som får behandlas. Detsamma gäller därför de personuppgifter som skall behandlas i statistik- och tillsynsdatabasen, eftersom dessa uppgifter till stora delar är desamma som de uppgifter som behandlas utanför databasen.

5.7 Behandling av känsliga personuppgifter

Regeringens förslag: Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen och personuppgifter om lagöverträdelse m.m. som avses i 21 § samma lag om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller annars är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

I statistik- och tillsynsdatenbanken får inga andra känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen behandlas än sådana som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa.

Känsliga personuppgifter som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa, personuppgifter om sociala förhållanden samt omdömen, slutsatser eller andra värderande upplysningar om en enskild, får behandlas i statistik- och tillsynsdatenbanken endast om de är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

Sådana personuppgifter som avses i 21 § personuppgiftslagen samt uppgifter om att den enskilde har vårdats med stöd av socialtjänstlagen eller varit föremål för åtgärd enligt utlänningslagen får inte behandlas i statistik- och tillsynsdatenbanken.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Flertalet remissinstanser har inte haft något att invända mot promemorians förslag. *Hovrätten för Västra Sverige* anser att reglerna bör förtydligas och att samtycke av enskild bör krävas för att känsliga personuppgifter skall få behandlas i statistik- och tillsynsdatenbanken. *Datainspektionen* ifrågasätter om det är nödvändigt och lämpligt att IAF har uppgifter om nytt och gammalt personnummer för de personer som bytt personnummer lagrade i databasen. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser att de föreslagna bestämmelserna rörande behandling av känsliga personuppgifter är svåra att förstå och behöver klargöras. *Arbetslöshetskassornas Samorganisation (SO)* anser att det bör klargöras i författningstexten att den föreslagna 6 § avser att reglera den behandling av personuppgifter som kommer att ske i samband med IAF:s tillsynsarbete.

Skälen för regeringens förslag: Känsliga personuppgifter får som huvudregel inte behandlas enligt 13 § personuppgiftslagen (1998:204). Med känsliga personuppgifter avses uppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelser, medlemskap i fackförening eller som rör hälsa eller sexualliv. I 15–19 §§ personuppgiftslagen finns vissa undantag från detta förbud. Av 8 § personuppgiftsförordningen (1998:1191) följer dessutom att *myndigheter*, utöver vad som anges i 15–19 §§ personuppgiftslagen, får behandla känsliga personuppgifter i löpande text om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det.

Av 21 § personuppgiftslagen följer att *myndigheter* dessutom får behandla personuppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott, domar i brottmål, straffprocessuella tvångsmedel eller administrativa frihetsberövanden. Den bestämmelsen är inte förenad med några inskränkningar.

Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna får, enligt 8 § lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten, behandla sådana personuppgifter som avses i 13 och 21 §§ personuppgiftslagen. För behandling av båda dessa typer av personuppgifter gäller den inskränkningen att det bara får ske om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller om de är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

Eftersom IAF har tillsynsansvaret över AMS och länsarbetsnämnderna har IAF behov av att kunna behandla känsliga personuppgifter på samma sätt som AMS och länsarbetsnämnderna.

Regeringen anser därför att den föreslagna lagen, i detta hänseende, bör utformas på samma sätt som lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

Integritetsaspekterna gör sig särskilt starkt gällande när det gäller frågan om vilka känsliga personuppgifter och uppgifter om lagöverträdelser m.m. som får behandlas *i en databas*.

För den arbetsmarknadspolitiska databasen gäller att inga andra känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen får behandlas än sådana som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa. Några skäl för att utrymmet för behandling av känsliga uppgifter skulle behöva vara vidare i IAF:s statistik- och tillsynsdatabas än i den arbetsmarknadspolitiska databasen har inte anförts. Motsvarande begränsning föreslås därför gälla för IAF.

För den arbetsmarknadspolitiska databasen gäller vidare att känsliga personuppgifter som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa, personuppgifter om sociala förhållanden samt omdömen, slutsatser eller andra värderande upplysningar om en enskild, får behandlas i databasen endast om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det och den enskilde skriftligen har samtyckt till detta.

Detsamma bör gälla för IAF med ett undantag. Kravet på den enskildes samtycke beror på att verksamheten, särskilt hos arbetsförmedlingarna, ofta är inriktad på en enskild person. Så är dock inte fallet hos IAF. Som tidigare nämnts är tillsynsverksamheten där alltid inriktad på ett stort antal personer och syftet är tillsyn och uppföljning. Verksamheten är alltså inte inriktad på den enskilde individen. Något krav på den enskildes samtycke bör därför inte ställas upp. Detta skulle dessutom göra verksamheten nästan ogörlig på grund av det stora antalet personer det rör sig om.

Enligt lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten får sådana personuppgifter som avses i 21 § personuppgiftslagen samt uppgifter om att den enskilde har vårdats med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) eller varit föremål för åtgärd enligt utlänningslagen (1989:529) inte behandlas i databasen.

Detsamma bör gälla för IAF.

Datainspektionen har i sitt remissyttrande ifrågasatt om det är nödvändigt och lämpligt att IAF har uppgifter om nytt och gammalt personnummer för de personer som bytt personnummer lagrade i databasen.

I avsnitt 5.5 har regeringen föreslagit att regeringen eller en myndighet bemyndigas att meddela föreskrifter bl.a. om begränsningar av vilka personuppgifter som får behandlas för visst ändamål. Den fråga som

5.8 Direktåtkomst och utlämnande av personuppgifter

Regeringens förslag: Arbetsmarknadsstyrelsen får ha direktåtkomst till statistik- och tillsynsdatabasen. Regeringen får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av sådan direktåtkomst.

Uppgifter i databasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har föreskrivit att så får ske.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, skall meddela föreskrifter om vilka personuppgifter som får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till myndigheter och enskilda.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Synpunkter på förslaget har lämnats av några av remissinstanserna. *Justitieombudsmannen (JO)* anser att den valda konstruktionen med bemyndiganden till regeringen i både första och andra stycket framstår som egendomlig och gör paragrafen svår-tillgänglig. Det finns skäl att i stället överväga en konstruktion av bestämmelsen som överensstämmer med motsvarande bestämmelse i 12 § lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. *Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU)* ställer sig positivt till att AMS kan få direktåtkomst till statistik- och tillsynsdatabasen vid IAF, eftersom AMS behöver dessa uppgifter för att på bästa sätt kunna göra utvärderingar av den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. Enligt *Hovrätten för Västra Sverige* är det angeläget att få klarlagt om de uppgifter som skall få lämnas ut på medium för automatiserad behandling omfattas av sekretess och vad grunden för utlämnande av uppgifterna i så fall är. Det är oklart om rapportens avsikt är att förslaget 9 § skall utgöra en sekretessbrytande bestämmelse. Det behövs ett förtydligande av vad som menas med uttrycket "databasen" i förslaget 10 §. *Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS)* bekräftar att man har ett behov att få tillgång till uppgifterna i den del av Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens statistik- och tillsynsdatabas som benämns ASTAT. Uppgifterna är nödvändiga för AMS i uppföljnings-, analys- och utvärderingssammanhang liksom vid återrapportering. AMS tillstyrker att AMS får ha direktåtkomst till statistik- och tillsynsdatabasen och att regeringen bemyndigas föreskriva om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomsten. *Juridiska fakultetsnämnden vid Stockholms universitet* anser att lagförslaget 10 § torde kunna omformuleras till: "Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om och i vilken omfattning uppgifter ur databasen får lämnas ut till enskilda på medium för automatiserad databehandling." *Arbetslöshetskassornas Samorganisation (SO)* påpekar att om föreskrifter meddelas om rätt till direktåtkomst bör det framgå att åtkomsten endast skall avse uppgifter som AMS är i behov av. I detta sammanhang vill SO uppmärksamma att även arbetslöshetskassorna har

behov av att ha direktåtkomst till statistik- och tillsynsdatabasen för att bedriva uppföljnings- och analysarbete samt utvärderingar i sina verksamheter.

Skälen för regeringens förslag: Direktåtkomst innebär att den som använder ett register på egen hand kan söka i detta och få svar på frågor utan att själv kunna bearbeta eller på annat sätt påverka innehållet. Direktåtkomst kan ge användaren en möjlighet att även hämta hem information till sitt eget system och bearbeta det där.

Tidigare lämnade arbetslöshetskassorna uppgifter till AMS. I och med att IAF tog över tillsynsverksamheten från AMS slopades emellertid arbetslöshetskassornas uppgiftsskyldighet gentemot AMS, varför AMS inte längre har tillgång till de uppgifter man tidigare fick från arbetslöshetskassorna. Enligt promemorian är emellertid uppgifterna nödvändiga för AMS i uppföljnings-, analys- och utvärderingssammanhang liksom vid återrapporteringar till regeringen. Ingen remissinstans har i och för sig invänt mot att AMS har behov av tillgång till uppgifter som arbetslöshetskassorna lämnar till IAF.

AMS har i en skrivelse till regeringen uppgett att myndigheten behöver uppgifterna som arbetslöshetskassorna lämnar till IAF i olika sammanhang. Enligt AMS ligger uppgifter om arbetssökande som uppstår arbetslöshetsersättning till grund för att AMS skall kunna uppfylla sin kontrollfunktion gentemot arbetslöshetsförsäkringen och löpande kunna redovisa statistik till regeringen som belyser effekterna av regeländringar inom arbetslöshetsförsäkringen. AMS uppger också att uppgifterna behövs för att öka tillförlitligheten för att få fram uppgifter om arbetslöshetstider i uppföljningar och utvärderingar. En arbetslös person som får anställning har inte anledning att meddela sin arbetsförmedling detta men däremot finns anledning att göra en anmälan till arbetslöshetskassan. AMS uppger vidare att i prognosarbete liksom i utvärderingar av arbetsmarknadspolitiska insatser krävs tillgång till de uppgifter som arbetslöshetskassorna lämnar för att grupperna deltidsarbetslösa och timanställda skall kunna urskiljas.

Regeringen anser att det är viktigt med utbyte av information mellan myndigheterna för ett bra och effektivt arbete. Regeringen föreslår därför att AMS ges direktåtkomst till uppgifter i IAF:s statistik- och tillsynsdatabas.

I promemorian föreslås att AMS skall få ha direktåtkomst till databasen om regeringen meddelar föreskrifter om det. I propositionen (prop. 2000:01/129) Ökat informationsutbyte mellan arbetslöshetsförsäkringen, socialförsäkringen och studiestödet framhöll regeringen att direktåtkomst till elektroniskt lagrad information sedan länge anses innebära särskilda risker ur integritetssynpunkt. Regeringen ansåg därför att det bör ankomma på riksdagen att ta ställning till i vilka fall direktåtkomst bör medges. Riksdagen delade denna uppfattning.

Det finns ingen anledning att nu göra en annan bedömning varför det bör anges direkt i lagtexten att AMS får ha direktåtkomst till IAF:s statistik- och tillsynsdatabas.

Direktåtkomsten bör dock inte gälla alla personuppgifter i databasen utan bara de uppgifter som AMS behöver i sin verksamhet. Därför bör regeringen bemyndigas att meddela närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomsten. Sådana föreskrifter kan

behöva kompletteras med närmare föreskrifter av tekniskt detaljerad art. Det bör därför finnas en möjlighet för regeringen att bemyndiga en myndighet att meddela sådana närmare föreskrifter.

I sammanhanget bör ytterligare en fråga behandlas. Om en mottagande myndighet använder sig av sin möjlighet till direktåtkomst till uppgifter i en annan myndighets databas innebär det att den myndighet som för databasen anses lämna ut uppgifterna till den mottagande myndigheten, trots att den utlämnande myndigheten inte gör någon kontroll av vilka uppgifter som lämnas ut via den mottagande myndighetens direktåtkomst.

En föreskrift om direktåtkomst bryter inte den sekretess som kan gälla för uppgifter i databasen och som också gäller mellan de två myndigheterna. Det medför att om sekretess kan antas gälla för en uppgift kan direktåtkomst inte medges till en sådan uppgift. När regeringen meddelar närmare föreskrifter om de personuppgifter som skall omfattas av AMS' direktåtkomst kan föreskrifterna därför bara omfatta uppgifter som utan tvekan inte omfattas av sekretess.

AMS behöver dock ha direktåtkomst till en rad uppgifter som kan antas vara belagda med sekretess. Detta behov väger starkare än intresset att upprätthålla sekretessen gentemot AMS för dessa uppgifter. Regeringen föreslår därför att det i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring införs en rapporteringsskyldighet för IAF gentemot AMS för de uppgifter som behövs i AMS' uppföljnings-, analys- och utvärderingsarbete. Därmed bryts sekretessen gentemot AMS för dessa uppgifter enligt 14 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100).

Ytterligare en fråga som behöver övervägas är möjligheten för en myndighet att lämna ut personuppgifter på medium för automatiserad behandling. Den frågan har berörts av regeringen i ett antal propositioner, bl.a. propositionen (prop. 2001/02:144) Lag om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. Regeringen har då intagit ståndpunkten att det av integritetsskäl är viktigt att detta tillåts endast när det kan anses lämpligt. I praktiken är frågan beroende av att det är så lätt att sprida dessa uppgifter vidare till en stor krets om man har fått uppgifterna på detta medium.

Vad gäller utlämnande till myndigheter har regeringen ansett att det inte behövs några föreskrifter om huruvida personuppgifter över huvud taget får lämnas ut på detta medium. Skälet är att för de flesta myndigheter finns det författningar som reglerar för vilka ändamål personuppgifter får behandlas. Därmed kan risken för missbruk av sådana personuppgifter betraktas som liten.

Frågan ställer sig dock annorlunda då det gäller utlämnande till enskilda, dvs. företag, organisationer och privatpersoner. Föreskrifter för enskilda som motsvarar nämnda myndighetsföreskrifter saknas nämligen, med bortseende från personuppgiftslagen. Risken för missbruk är därför betydligt större.

Dessa bedömningar äger alltså giltighet. Därför bör det vara tillåtet att lämna ut personuppgifter på medium för automatiserad behandling till enskilda endast om regeringen har föreskrivit att så får ske.

Om regeringen har föreskrivit om detta bör regeringen då dessutom meddela närmare föreskrifter om vilka personuppgifter som i så fall får lämnas ut.

Vad gäller möjligheten att lämna ut personuppgifter på medium för automatiserad behandling till myndigheter bör regeringen meddela föreskrifter om vilka personuppgifter som får lämnas ut.

Slutligen bör regeringen ha möjlighet att delegera föreskrifträtten till en myndighet vad gäller vilka personuppgifter som får lämnas ut. Skälet är att det, utöver regeringens föreskrifter, kan behövas föreskrifter av mer tekniskt detaljerad art, där en myndighet är bättre lämpad att utforma föreskrifter.

5.9 Sökbegrepp

Regeringens förslag: Sådana känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen eller sådana personuppgifter som avses i 21 § den lagen samt vissa ömtåliga personuppgifter skall inte få användas som sökbegrepp. Uppgift om kod för funktionshinder skall dock få användas som sökbegrepp för att framställa avidentifierad statistik.

Regeringen får meddela föreskrifter om begränsningar i övrigt av de sökbegrepp som får användas.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF)* ifrågasätter om inte en hänvisning beträffande sökbegrepp i stället kan göras till 9 § andra stycket eller 10 § den föreslagna lagen om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.

Skälen för regeringens förslag: Det bör inte vara möjligt att med hjälp av fri sökning göra sammanställningar av uppgifter i elektroniska handlingar. En sådan sökning skulle t.ex. kunna innebära att sammanställningar kan göras av personer med viss nationalitet. För att förhindra att användningen av uppgifter i databasen som sökbegrepp får oönskade konsekvenser bör sökbegreppen inskränkas i likhet med vad som gjorts i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

Vid bedömningen av vilka sökbegrepp som bör vara tillåtna i IAF:s statistik- och tillsynsdatabas måste en avvägning göras mellan effektivitetskrav och risken för integritetsintrång. Mot bakgrund av den betydande risk för integritetsintrång som föreligger om samtliga uppgifter som får behandlas i IAF:s verksamhet kunde användas som sökbegrepp, bör en begränsning göras av de sökbegrepp som får användas. I lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten har uttryckligen reglerats att känsliga och vissa ömtåliga personuppgifter inte får användas som sökbegrepp. Några skäl har inte framkommit för att göra någon annan bedömning beträffande statistik- och tillsynsdatabasen. Regeringen föreslår därför motsvarande begränsning av sökbegreppen för IAF.

I lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten har undantag gjorts för uppgift om kod för arbetshandikapp, numera funktionshinder, som får användas som sökbegrepp trots att huvudregeln säger att känsliga personuppgifter inte får

användas som sökbegrepp. Detta för att underlätta förmedling av arbete åt personer med funktionshinder samt för att framställa avidentifierad statistik. I IAF:s verksamhet bör samma undantag göras beträffande uppgift om kod för funktionshinder i syfte att framställa avidentifierad statistik. Regeringen bör ges möjlighet att meddela föreskrifter om begränsningar i övrigt av de sökbegrepp som får användas.

5.10 Rättelse och skadestånd

Regeringens förslag: Bestämmelserna i personuppgiftslagen om rättelse och skadestånd skall gälla vid behandling av personuppgifter enligt den föreslagna lagen eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till den.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga synpunkter har lämnats av remissinstanserna i denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Reglerna i 28 § personuppgiftslagen om rättelse m.m. gäller endast uppgifter som inte har behandlats i enlighet med personuppgiftslagen. Uppgifter som behandlats i strid med den föreslagna lagen om behandling av personuppgifter vid IAF omfattas endast om behandlingen också strider mot personuppgiftslagen eller mot föreskrifter som meddelats med stöd av personuppgiftslagen. På motsvarande sätt gäller ett skärpt skadeståndsansvar enligt 48 § personuppgiftslagen endast för behandling av personuppgifter i strid med personuppgiftslagen.

Enligt regeringens bedömning bör dock denna reglering även omfatta behandlingar som utförs i strid med den föreslagna lagen eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den.

5.11 Gallring

Regeringens förslag: Personuppgifter som behandlas i verksamhet som avser tillsyn över arbetslöshetskassorna och uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen enligt 89 § lagen om arbetslöshetskassor, tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos Arbetsmarknadsverket som påverkar arbetslöshetsförsäkringen eller tillsyn över återkallande av anvisningar till arbetsmarknadspolitiska program samt utfärdande av intyg enligt 48 § lagen om arbetslöshetsförsäkring skall gallras två år efter utgången av det år då behandlingen av uppgifterna har avslutats i ett ärende hos den handläggande myndigheten.

Om sådana personuppgifter behövs för statistiska eller vetenskapliga ändamål skall de gallras tio år efter det att uppgifterna avskildes för dessa ändamål.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om undantag från de föreslagna gallringstiderna om det behövs för forskningens behov. Material med personuppgifter, som omfattas av en sådan föreskrift, skall lämnas över till en arkivmyndighet.

Promemorians förslag: Överensstämmer delvis med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Hovrätten för Västra Sverige* anser att bestämmelsen om gallring bör kopplas till ändamålsbestämmelsen snarare än till tillämpningsparagrafen. Uttrycket avskiljandet bör preciseras. *Datainspektionen* uppmärksammar att enligt Statskontoret bör de överväganden som legat till grund för regleringen av gallring inom den arbetsmarknadspolitiska verksamheten kunna tillämpas på motsvarande sätt för bevarande av och gallring av uppgifter i statistik- och tillsyns-databasen. Datainspektionen har ingen erinran mot bedömningen men har svårt att se att detta avspeglas i promemorians lagförslag (13 §). *Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU)* framhåller att det är av stor betydelse att uppgifter som behövs för forsknings- och statistikändamål skall kunna bevaras längre än de 10 år som stipuleras i lagförslaget 13 §.

Skälen för regeringens förslag: Grundläggande bestämmelser om bevarande och gallring av uppgifter hos myndigheter och vissa andra organ finns i arkivlagen (1990:782).

Enligt 10 § första stycket får allmänna handlingar gallras. Om det finns avvikande bestämmelser om gallring av vissa allmänna handlingar i annan lag eller i förordning gäller, enligt 10 § tredje stycket, dessa bestämmelser.

Enligt 14 § arkivförordningen (1991:446) får statliga myndigheter gallra allmänna handlingar endast i enlighet med föreskrifter eller beslut av Riksarkivet, om inte särskilda gallringsföreskrifter finns i lag eller förordning.

Personuppgiftslagen innehåller vissa bestämmelser om hur länge personuppgifter får bevaras. Enligt 9 § personuppgiftslagen skall den personuppgiftsansvarige se till att personuppgifter inte bevaras under längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen med behandlingen. Därefter måste personuppgifterna avidentifieras eller förstöras. Personuppgifter får dock bevaras för historiska, statistiska och vetenskapliga ändamål under längre tid än vad som nu sagts.

Bestämmelserna i personuppgiftslagen kompletteras ofta av bestämmelser i de särskilda registerförfattningarna.

För uppgifter som behandlas manuellt och som omfattas av den föreslagna lagen bör de allmänna bestämmelserna i arkivlagen och arkivförordningen vara tillräckliga för att säkerställa integritetsskyddet. För uppgifter som behandlas i en databas bör det däremot av integritetsskäl finnas särskilda bestämmelser om gallring.

Regeringen har tidigare uttalat att särskild hänsyn måste tas till integritetsaspekten. Detta har på olika ställen i lagstiftningen inneburit en relativt kort gallringstid för vissa uppgifter, nämligen två år från det att ärendet avslutats. Med hänsyn till de behov som finns av bl.a. uppföljning och forskning finns det dock också föreskrifter om längre gallringstider i vissa fall.

Regeringen har i avsnitt 5.5 angett de ändamål för vilka personuppgifter bör få behandlas. Ändamålen finns angivna i fyra punkter och hänvisar till lika många typer av verksamheter. Tre av dessa verksamheter innefattar behandling av integritetskänsliga uppgifter. Verksamheterna är tillsyn över arbetslöshetskassorna och uppföljning av arbets-

löshetsförsäkringen enligt 89 § lagen om arbetslöshetskassor, tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos Arbetsmarknadsverket som påverkar arbetslöshetsförsäkringen eller tillsyn över återkallande av anvisningar till arbetsmarknadspolitiska program samt utfärdande av intyg enligt 48 § lagen om arbetslöshetsförsäkring. De personuppgifter som behandlas i dessa typer av verksamhet är så integritetskänsliga att de bör gallras efter två år, dvs. personuppgifterna bör avidentifieras eller förstöras.

Det kan dock, som nämnts ovan, finnas behov av sådana personuppgifter för statistiska eller vetenskapliga ändamål. I dessa fall bör personuppgifterna få bevaras i tio år innan de gallras.

I vissa fall kan det finnas behov av att, för forskningens behov, bevara personuppgifter ännu längre. Därför bör regeringen eller en myndighet bemyndigas att meddela föreskrifter om undantag från gallringstiderna i den föreslagna lagen när detta är påkallat av forskningens behov. Om ett sådant fall blir aktuellt hos IAF bör dock inte personuppgifterna bevaras hos IAF utan de bör överlämnas till en arkivmyndighet.

5.12 Överklagande

Regeringens förslag: Beslut av Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen om rättelse eller om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt den föreslagna lagen får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Promemorians förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: *Justitieombudsmannen (JO)*, *Kammarrätten i Sundsvall* och *Datainspektionen* noterar att enligt 14 § lagförslaget får alla beslut av IAF enligt den nya lagen eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av denna överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Om avsikten är att begränsa överklagbarheten på det sätt som anges i promemorian, bör 14 § utformas på ett sätt som nära ansluter till 18 § lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten. Även *Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF)* påpekar att lagförslaget inte helt överensstämmer med vad som uttalas i kommentaren till lagförslaget.

Skälen för regeringens förslag: I promemorian anges att, på motsvarande sätt som för den arbetsmarknadspolitiska databasen, bör en myndighets beslut om rättelse eller om avslag på ansökan om information kunna överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut bör inte få överklagas och prövningstillstånd bör krävas vid överklagande till kammarrätten. Regeringen delar den bedömningen. I likhet med vad remissinstanserna framfört bör lagtexten utformas på ett sätt liknande 18 § lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

6.1 Bakgrund

Arbetslöshetsförsäkringen utgör ett ekonomiskt skydd under en omställningsperiod i händelse av arbetslöshet och gäller i princip alla som förvärvsarbetar på hela den svenska arbetsmarknaden med alla dess yrkesmässiga varianter. Den omfattar såväl dem som varit arbetstagare som dem som varit företagare. Vidare skall reglerna passa både för dem som haft en heltidsanställning med regelbundna arbetstider och dem som har tillfälliga anställningar eller deltider med schemalagd arbetstid. Reglerna skall också kunna tillämpas för personer som har andra typer av arbetstid, t.ex. personal inom undervisningsområdet, artister och personer med ackords- eller provisionsarbete eller beting. De olika yrkesmässiga varianterna av arbetstid måste kunna jämföras med varandra.

Reglerna om arbetslöshetsersättningen finns i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring och i förordningen (1997:835) om arbetslöshetsförsäkring. Lagen om arbetslöshetsförsäkring innehåller en mängd förhållandevis detaljerade villkor som måste uppfyllas för att få ersättning, men också bestämmelser som på ett eller annat sätt diskvalificerar sökande från ersättning.

Även om lagen således är förhållandevis detaljerad behöver den, för att kunna tillämpas, fyllas ut med ytterligare innehåll. I lagen finns i ett begränsat antal paragrafer uttryckliga bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att utfärda föreskrifter inom vissa angivna områden. Regeringens rätt att därutöver meddela s.k. verkställighetsföreskrifter följer direkt av 8 kap. 13 § regeringsformen. I 31 § förordningen om arbetslöshetsförsäkring finns vidare ett bemyndigande för Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) att meddela verkställighetsföreskrifter till lagen och förordningen.

Med verkställighetsföreskrifter avses dels tillämpningsföreskrifter av rent administrativ karaktär, dels föreskrifter som ”fyller ut” lagen i materiellt hänseende, utan att de för den skull tillför lagen något väsentligt nytt. En verkställighetsföreskrift får med andra ord inte innehålla något som kan upplevas som ett nytt åliggande för enskilda eller som ett nytt ingrepp i enskildas personliga eller ekonomiska förhållanden (prop. 1973:90 s. 211). Föreskrifter som till exempel preciserar innebörden av ett begrepp som anges i lagen eller som närmare anger hur beräkningen av en viss ersättning skall ske inom de i lagen angivna principerna utgör dock verkställighetsföreskrifter som regeringen eller IAF i det här fallet har rätt att meddela.

Före år 2004 var Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) tillsynsmyndighet över arbetslöshetsförsäkringen. Tillsynen utövades dels genom en direkt tillsyn över arbetslöshetskassornas hantering av försäkringen, dels genom utfärdande av föreskrifter och allmänna råd till ledning för kassornas tillämpning av lagen om arbetslöshetsförsäkring. Dessa uppgifter övergick den 1 januari 2004 till den nybildade myndigheten IAF. IAF övertog till stor del de föreskrifter som AMS tidigare hade utfärdat och utfärdade dem efter viss omarbetning i sitt eget namn.

Det finns mot bakgrund av arbetslöshetsförsäkringens betydelse för ett stort antal människor varje år ett behov av vägledning till kassorna så att tillämpningen av försäkringen blir så enhetlig och rättssäker som möjligt. Det gäller både tillämpningen av reglerna vid de olika arbetslöshetskassorna och vid olika typer av arbete. Samtliga kassor måste på ett enhetligt och rättssäkert sätt kunna hantera alla typer av försäkrings-situationer. Att reglera varje sådan situation i lagen är emellertid ogörligt. Lagen kan inte ha en detaljeringsgrad som gör att den utan kompletterande föreskrifter kan passa för 4,2 miljoner förvärvsarbetande. Sådan vägledning till kassorna tillgodoses därför lämpligen genom föreskrifter.

I en dom från den 31 augusti 2005 (RÅ 2005 ref. 39), som rörde omprövning av fastställd dagsförtjänst, fann Regeringsrätten att en viss föreskrift meddelad av AMS gick utöver vad som kunde anses vara en verkställighetsföreskrift och att AMS saknat nödvändigt bemyndigande att meddela denna. Regeringsrätten bortsåg därför från föreskriften. Föreskriften ingår bland dem som IAF har övertagit från AMS, varför det behövs ett bemyndigande i lagen för att IAF skall få meddela föreskrifter med motsvarande innehåll.

IAF har i en skrivelse till regeringen den 28 oktober 2005 tagit upp ytterligare ett antal situationer där IAF har föreskrifter – i flera fall samma som tidigare fanns hos AMS – men där det mot bakgrund av Regeringsrättens dom kan finnas skäl att klargöra rättsläget genom ytterligare bemyndiganden.

I det följande redovisas tre områden där det bedöms finnas skäl att klargöra rätten för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att utfärda föreskrifter. Därigenom undviks att det inom dessa angelägna områden uppstår olika tillämpningar i de olika kassorna, vilket kan äventyra likabehandlingen och rättssäkerheten.

6.2 Bemyndigande rörande vissa arbeten utförda utomlands

Regeringens förslag: I lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring införs ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter om att vissa arbeten utförda utomlands skall jämföras med arbete i Sverige.

Promemorians förslag: Överensstämmer i sak med regeringens förslag. I promemorian hade dock förslaget att bestämmelsen skulle avse föreskrifter om att även vissa arbeten utförda utomlands medför rätt till arbetslöshetsersättning.

Remissinstanserna: Ingen har invänt mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I 3 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring anges att endast personer som i Sverige uppfyller ersättningsvillkoren enligt lagen har rätt till ersättning, om inte något annat följer av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen. Vidare anges att om regeringen har träffat överenskommelse med någon

annan stat om andra villkor för rätt att få ersättning än som föreskrivs i denna lag, skall arbetslöshetskassan tillämpa dessa villkor.

IAF har i sina föreskrifter angett några situationer då även arbete utfört i utlandet skall få läggas till grund för svensk arbetslöshetsersättning. AMS har under många år meddelat liknande föreskrifter. Det gäller bl.a. arbete hos arbetsgivare med säte i Sverige, om lön utbetalas därifrån, och tjänstgöring vid svenska Försvarsmaktens utlandsstyrka.

För att klargöra rättsläget och säkerställa att IAF:s föreskrifter får tillämpas föreslås att ett bemyndigande lämnas för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, att föreskriva att vissa arbeten utförda utomlands skall jämföras med arbete i Sverige. Att sådana arbeten skall jämföras med arbete i Sverige är en mer precis formulering än den som föreslogs i promemorian.

6.3 Bemyndigande rörande omräkning av normalarbetstid

Regeringens förslag: I lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring införs ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter om omräkning av normalarbetstid.

Promemorians förslag: Överensstämmer i sak med regeringens förslag. I promemorian hade dock förslagits att bestämmelsen skulle avse ”omprövning” av beslut.

Remissinstanserna: Ingen har invänt mot förslaget. *Kammarrätten i Jönköping* har synpunkter på utformningen.

Skälen för regeringens förslag: I 28 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring anges att som normalarbetstid skall gälla den genomsnittliga arbetstiden i det förvärvsarbete som innebär att arbetsvillkoret uppfylldes.

Huvudprincipen är att normalarbetstiden skall bestämmas vid början av en ersättningsperiod och därefter ligga fast oavsett om sökanden under perioden av något skäl är förhindrad att arbeta, deltar i arbetsmarknadspolitiska program e.d. Det finns dock situationer då denna princip kan upplevas vara alltför restriktiv. Det föreslås därför att det i 28 § lagen skall införas ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att få föreskriva om omräkning av normalarbetstid.

Som *Kammarrätten* anför bör regeln utformas något annorlunda än vad som skett i promemorian. Regeln är inte avsedd att ta sikte på omprövning i processuell mening. I stället bör det av bestämmelsen framgå att saken gäller omräkning av normalarbetstiden.

6.4 Bemyndigande rörande omräkning av dagsförtjänst

Regeringens förslag: I lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring införs ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, att meddela föreskrifter om omräkning av dagsförtjänst.

Promemorians förslag: Överensstämmer i sak med regeringens förslag. I promemorian hade dock förslagits att bestämmelsen skulle avse ”omprövning” av beslut.

Remissinstanserna: Remissinstanserna tillstyrker eller lämnar förslaget utan invändningar. *Kammarrätten i Jönköping* har synpunkter på utformningen.

Skälen för regeringens förslag: I 29 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring anges att med dagsförtjänst avses en femtedel av den veckoinkomst eller, i fråga om sökanden med månadslön, 1/22 av den månadsinkomst, som den sökande före arbetslöshetens inträde vanligen fick under arbetstid som var normal för den sökande. Dagsförtjänsten/dagpenningen fastställs, liksom normalarbetstiden, i början av en ersättningsperiod om längst 300 ersättningsdagar.

Om sökanden av något skäl, såsom deltagande i arbetsmarknadspolitiska program, studier eller föräldraledighet, endast i liten utsträckning är arbetslös under ersättningsperioden, kan perioden komma att sträcka sig över en lång tid, kanske flera år. Precis som för normalarbetstiden kan därför principen att dagsförtjänsten/dagpenningen fastställs en gång för alla i början av ersättningsperioden i vissa fall framstå som alltför restriktiv. Bland IAF:s föreskrifter finns därför sådana som ger utrymme för en viss uppräkningsperiod av dagsförtjänsten/dagpenningen under pågående ersättningsperiod. Liknande föreskrifter har funnits i många år hos AMS.

För att klargöra rättsläget och säkerställa att dessa föreskrifter alltför får tillämpas föreslås att det i 29 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring ges ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer, att få meddela föreskrifter om omräkning av dagsförtjänst.

Som *Kammarrätten* anför bör regeln utformas något annorlunda än vad som skett i promemorian. Regeln är inte avsedd att ta sikte på omprövning i processuell mening. I stället bör det av bestämmelsen framgå att saken gäller omräkning av dagsförtjänsten. Sådan omräkning kan bli aktuell vid ändrade förhållanden.

6.5 Upphävande av 3 a § lagen om arbetslöshetsförsäkring

Regeringens förslag: De tidsbegränsade bestämmelserna i 3 a § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring om rätt i vissa fall till ersättning enligt lagen utan att alla villkor i lagen är uppfyllda, upphävs.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Ingen har invänt mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: Den försöksverksamhet som nämns i bestämmelsen var av tidsbegränsad art. Försöksperioden har upphört och verksamheten är inte längre aktuell. Bestämmelsen bör därför upphävas.

6.6 Likabehandling av avgångsvederlag och ekonomiskt skadestånd

Regeringens förslag: En ny regel om vad som jämställs med förvärvsarbete införs i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. Som tid med förvärvsarbete anses även tid då en sökande på grund av anställningens upphörande får ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön. Tid med sådant skadestånd beräknas till det antal månader som ersättningen avser.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Nästan alla är positiva till förslaget eller lämnar det utan invändningar. Enligt *Sveriges Kommuner och Landsting* kan dock förslaget riskera att motverka arbetslinjen på så sätt att ett senareläggande av arbetslöshetsersättningen innebär längre tid i arbetslöshet för den enskilde och därmed sämre förutsättningar till nytt arbete. *Svenskt Näringsliv* avstyrker förslaget.

Skälen för regeringens förslag: För att någon skall beviljas arbetslöshetsersättning enligt lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring krävs att han eller hon är arbetslös. Den som utför förvärvsarbete är inte arbetslös och kan alltså inte få arbetslöshetsersättning. Med förvärvsarbete jämställs bl.a. tid med semester, vissa andra typer av ledighet och tid då någon får annan ersättning än pension på grund av en anställnings upphörande. Det sistnämnda fallet syftar på s.k. avgångsvederlag i samband med avveckling av arbetskraft. Ett avgångsvederlag innebär en ekonomisk kompensation från arbetsgivaren som lämnas utan krav på att arbete utförs. Avgångsvederlaget anses motsvara viss tid, som bestäms i förhållande till den sökandes genomsnittliga inkomst per månad. Eftersom ingen inkomstförlust uppstår om avgångsvederlag betalas ut, lämnas under den tiden inte arbetslöshetsersättning.

Skälet till denna samordning av avgångsvederlag med arbetslöshetsersättningen är att kostnader för avgångsvederlag ansetts utgöra en del av företagets kostnader som inte skall bäras av staten (prop. 1996/97:107 s. 93). Att avgångsvederlag jämställs med förvärvsarbete har vidare ansetts ha den fördelen att arbetslöshetsförsäkringen därmed kommer att utgöra den enskildes försörjningskälla först när inkomst av förvärvsarbete saknas. Denna ordning kan sägas innebära att den enskildes rätt till arbetslöshetsersättning skjuts framåt i tiden (se bet. 1996/97:AU13 s. 27).

Motsvarande ordning bör gälla även en annan typ av ersättning som en arbetstagare kan komma att få i anslutning till att en anställning upphör på arbetsgivarens initiativ. Här åsyftas ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön, som en domstol kan ålägga arbetsgivaren i samband med att en anställning upphör. Typfallet är att arbetsgivaren avskedat en arbetstagare utan laglig grund. Arbetsgivaren kan då enligt bestämmelserna i

lagen (1982:80) om anställningsskydd åläggas att betala ekonomiskt skadestånd för arbetstagarens förlust i form av mistad lön för tid efter att anställningen avslutats. Sådant ekonomiskt skadestånd beräknas med utgångspunkt i arbetstagarens sammanlagda anställningstid hos arbetsgivaren till belopp som motsvarar ett antal månadslöner (38 och 39 §§ anställningsskyddslagen).

Likheterna mellan avgångsvederlag och sådant ekonomiskt skadestånd är stora. Båda typerna av ersättning innebär att den enskilde kompenseras för inkomstbortfall när anställningen upphör. De bör därför behandlas lika i förhållande till arbetslöshetsförsäkringen. En ny regel som innebär att ekonomiskt skadestånd samordnas med arbetslöshetsförsäkringen på samma sätt som avgångsvederlag bör alltså införas i lagen om arbetslöshetsförsäkring.

Den nya regeln bör utformas så att det ekonomiska skadeståndet för utebliven lön omräknas till tid, och att den tiden jämföras med tid med förvärvsarbete på samma sätt som i dag gäller för avgångsvederlag. Tiden räknas som förvärvsarbete vilket innebär att den enskilde inte har rätt till arbetslöshetsersättning. Den tid under vilken den enskilde enligt den föreslagna regeln anses förvärvsarbeta bör motsvara det antal månader för vilka domstolen dömt ut skadestånd. Den tid som på detta sätt räknats fram läggs ut som kalenderdagar med början den första dagen efter att anställningen upphört. Om en domstol således dömt ut skadestånd som motsvarar sex månadslöner, anses den enskilde förvärvsarbeta i sex månader.

I de fall det står klart att ekonomiskt skadestånd kommer att utbetalas redan när en ansökan om arbetslöshetsersättning görs, innebär samordningen att den sökande inte anses arbetslös under den tid som motsvaras av skadeståndet. Ersättning enligt arbetslöshetsförsäkringen kommer då inte att betalas ut. På detta sätt behandlas ekonomiskt skadestånd för mistad lön lika med avgångsvederlag.

I de fall frågan om ekonomiskt skadestånd är oviss när ansökan om arbetslöshetsersättning görs – vilket sannolikt är det vanligaste – kommer den enskilde på grund av den nya 68 a §, som föreslås i denna proposition, att få återbetala arbetslöshetsersättningen i efterskott om han eller hon senare får ekonomiskt skadestånd från arbetsgivaren.

Den typ av ekonomiskt skadestånd som här åsyftas är skadestånd som motsvarar utebliven lön. Annan förlust eller ekonomisk skada – som t.ex. utlägg av olika slag – berörs inte av förslaget. Detsamma gäller ideellt skadestånd.

Enligt 27 § förordningen (1997:385) om arbetslöshetsförsäkring gäller att Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) får meddela närmare föreskrifter om beräkningen av tid med avgångsvederlag enligt 13 § andra stycket lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. Detta bemyndigande bör avse också den nya regeln som gäller ekonomiskt skadestånd. Bestämmelsen i förordningen kommer att ändras så att innebörden av ändringen i 13 § kommer till tydligt uttryck.

Regeringens förslag: En ny regel om återbetalningsskyldighet införs i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. Har någon som fått ersättning från en arbetslöshetskassa senare fått lön eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön för samma tid, skall ersättningen från arbetslöshetskassan återbetalas. Detta gäller dock inte om det i det enskilda fallet finns särskild anledning att helt eller delvis befria från återbetalningsskyldighet. Bestämmelsen tillämpas i fråga om ersättning som avser tid efter ikraftträdandet.

Promemorians förslag: Överensstämmer i sak med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Alla utom *Svenskt Näringsliv* är positiva till förslaget eller lämnar det väsentligen utan invändningar. *Svenskt Näringsliv* anser att förslagen inte bör genomföras eftersom den nuvarande ordningen ligger i linje med vad som gäller för de allmänna försäkringssystemen. *Tjänstemännens Centralorganisation (TCO)* har rest frågan om hur regeln skall tillämpas på ersättning som inte uttryckligen benämns lön eller ekonomiskt skadestånd. *Arbetslöshetskassornas samarbetsorganisation* anser att också avgångsvederlag som bestämts i en förlikning bör medföra återbetalning av arbetslöshetsersättningen. Några har pekat på ett behov av övergångsbestämmelser.

Bakgrund

Lagen om arbetslöshetsförsäkring

Enligt 68 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring gäller följande i fråga om skyldighet att återbetala arbetslöshetsersättning. Har någon genom oriktig uppgift eller genom underlåtenhet att fullgöra sin uppgifts- eller anmälningsskyldighet eller på annat sätt orsakat att ersättning lämnats obehörigen eller med för högt belopp eller har någon på annat sätt obehörigen eller med för högt belopp fått ersättning och har han eller hon skäligen bort inse detta, skall det som betalats ut för mycket betalas tillbaka. Detta gäller om det inte i det särskilda fallet finns anledning att helt eller delvis befria från återbetalningsskyldighet. Vid sådan återbetalningsskyldighet får vid senare utbetalning skäligt belopp innehållas i avräkning från vad som betalats ut för mycket.

Detta är den enda regel i lagen som avser återbetalningsskyldighet.

Regeringsrättens dom år 2003

Regeringsrättens avgörande den 8 maj 2003 (RÅ 2003 ref. 45) gällde frågan om en kvinna var skyldig att återbetala den arbetslöshetsersättning som hon uppburit. Regeringsrätten slog fast att återbetalningsskyldighet inte föreligger i andra fall än som framgår av lagen.

Frågan i målet var om en kvinna, som erhållit arbetslöshetsersättning till följd av att hon blivit uppsagd och sedan av Arbetsdomstolen tilldömdes ekonomiskt skadestånd för inkomstbortfall för samma tid, var

skyldig att återbetala den uppburna arbetslöshetsersättningen. Regeringsrätten uttalade att arbetslöshetsförsäkringen har i så hög grad karaktär av socialförsäkring att det inte finns något utrymme för en arbetslöshetskassa att inom ramen för den del av dess verksamhet som innefattar myndighetsutövning besluta om återbetalning utöver vad som följer av lagen om arbetslöshetsförsäkring. Enligt Regeringsrätten stod det också klart att kvinnan inte obehörigen eller med för högt belopp uppburit ersättning och hon kunde därför inte förpliktas att återbetala denna med stöd av bestämmelserna i 1997 års lag.

Arbetsdomstolens dom år 2005

Arbetsdomstolen behandlade i avgörandet 2005 nr 61 det fall att en arbetstagare blivit uppsagd från sin anställning utan saklig grund. Uppsägningen ogiltigförklarades. Domstolen – som i sina domskäl åberopade Regeringsrättens avgörande 2003 – fann att arbetslöshetsersättning i sig är av sådan karaktär att den i princip bör avräknas från ersättning för lön och ekonomiskt skadestånd och att ersättningen från arbetslöshetskassan skulle avräknas från den ersättning för lön som arbetsgivaren skulle betala.

Skälen för regeringens förslag

Den som sägs upp från en anställning och blir arbetslös kan få ersättning för inkomstbortfall enligt arbetslöshetsförsäkringen enligt de regler som finns i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring. Om uppsägningen dessutom ogiltigförklaras som stridande mot bestämmelserna om saklig grund för uppsägning i lagen (1982:80) om anställningsskydd, kan han eller hon få ersättning för bl.a. utebliven lön för tid medan anställningen bestått och för tid därefter. Sådan ersättning är inte att betrakta som skadestånd så länge det rör sig om förmåner för tid under vilken anställningen bestått. Däremot anses ersättning som motsvarar mistad lön för tid efter att anställningen avslutats vara skadestånd. Sådant ekonomiskt skadestånd bestäms högst till belopp som motsvarar ett antal månadslöner i den tidigare anställningen (se närmare 38 och 39 §§ anställningsskyddslagen).

Dessa typer av ersättningar – från arbetslöshetsförsäkringen respektive från arbetsgivaren – kan komma att avse samma tidsperiod. Om ersättning lämnas från två håll kan den enskilde sägas överkompenseras för sin inkomstförlust. Frågan uppkommer då om avräkning mellan ersättningarna.

Arbetsdomstolen har i det ovan redovisade avgörandet slagit fast att arbetslöshetsersättning i sig är av sådan karaktär att den i princip bör avräknas från ersättning för lön och ekonomiskt skadestånd (AD 2005 nr 61). Denna ståndpunkt avviker från domstolens tidigare praxis. Arbetsdomstolens tidigare praxis innebar att avräkning inte skulle ske för sådan ersättning (se t.ex. AD 1974 nr 43, AD 1996 nr 94 och 1980 nr 141). Domstolens tidigare ställningstagande grundades på vad som tidigare har ansetts gälla för arbetslöshetsförsäkringen, nämligen att en arbetstagare regelmässigt är skyldig att återbetala uppburen arbetslöshetsersättning,

om han eller hon senare skulle erhålla lön eller annan ersättning från arbetsgivaren för samma tid.

Genom Regeringsrättens avgörande RÅ 2003 ref. 45 står numera klart att återbetalningsskyldighet enligt 1997 års lag kan åläggas endast i de fall som uttryckligen framgår av lagen om arbetslöshetsförsäkring. Någon regel om återbetalningsskyldighet i fall som det aktuella finns inte i lagen.

Mot bakgrund av Regeringsrättens dom 2003 har Arbetsdomstolen i 2005 års avgörande funnit att ersättning enligt arbetslöshetsförsäkringen skall avräknas från den ersättning som arbetsgivaren är skyldig att betala sedan den lagstridiga uppsägningen ogiltigförklarats.

Det kan konstateras att Arbetsdomstolens dom innebär att arbetsgivarens betalningsskyldighet minskades med den ersättning som den uppsagde tidigare erhållit i ersättning från arbetslöshetsförsäkringen. Det beskrivna samspelet mellan arbetslöshetsförsäkringen och anställningsskyddslagens bestämmelser innebär alltså i praktiken att arbetsgivarens skyldighet att ersätta den uppsagdes inkomstförlust delvis övervältras på arbetslöshetsförsäkringen. Denna ordning är inte godtagbar. Arbetslöshetsförsäkringen har inte till syfte att finansiera delar av arbetsgivares skadeståndsskyldighet. Regleringen måste utformas så att arbetsgivaren fullt ut bär ansvaret för egen felaktig tillämpning av anställningsskyddslagens bestämmelser. Regeringen anser inte att en jämförelse med hur de allmänna försäkringssystemen i landet kan vara uppbyggda föranleder en annan bedömning.

Problemet kan lämpligen angripas genom en ändring i lagen om arbetslöshetsförsäkring. Nuvarande bestämmelser i lagen ger inte utrymme för att en person som först får ersättning enligt arbetslöshetsförsäkringen, och därefter för samma tid får ersättning från arbetsgivaren, skall återbetala arbetslöshetsersättningen. En sådan regel bör införas. Om den enskilde på grund av en sådan regel har att återbetala arbetslöshetsersättningen bortfaller de skäl för avräkning från arbetsgivarens skadeståndsskyldighet som framgår av Arbetsdomstolens avgörande 2005 nr 61. Därmed kommer arbetsgivare i framtiden inte att kunna övervältra ersättningsskyldighet enligt anställningsskyddslagen på arbetslöshetsförsäkringen.

Den föreslagna regeln är ägnad att markera att ansvaret för att tillämpa anställningsskyddslagen på ett korrekt sätt åvilar arbetsgivaren och att arbetslöshetsförsäkringen inte kan användas för att minska arbetsgivarens ansvar.

På samma sätt som gäller den befintliga regeln om återbetalningsskyldighet bör bestämmelsen om återbetalning av ekonomiskt skadestånd inte gälla om det i det särskilda fallet finns anledning att helt eller delvis befria från återbetalningsskyldighet. Återbetalningsskyldigheten tar i första hand sikte på lön eller ekonomiskt skadestånd som bestämts av domstol. Som *Arbetslöshetskassornas samarbetsorganisation* pekat på omfattas dock också ersättning i form av t.ex. avgångsvederlag som bestämts i en förlikning av bestämmelsen i den mån det framgår att ett visst belopp utgör lön eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar utebliven lön. En ersättning vars karaktär inte är klar omfattas däremot inte av förslaget. Bl.a. *TCO* har pekat på att det förekommer att ersättning för mistad lön från arbetsgivare utbetalas i

annan form än som ekonomiskt skadestånd. Således kan det förekomma exempelvis att en tvist löses genom att arbetsgivaren åtar sig att betala ut ett ersättningsbelopp ”allt-i-ett” som inte tydligt går att klassificera som ekonomiskt skadestånd för utebliven lön. Det kunde övervägas om den nya regeln bör utformas så att den utlöser återbetalningsskyldighet även när sådan ersättning betalats ut. Det framstår dock som svårt att i det enskilda fallet beräkna hur stor del av en sådan ospecificerad ersättning som kan anses motsvara mistad lön och hur stor del av den som kan vara ersättning t.ex. för kränkning. Denna aspekt av samordning mellan arbetslöshetsförsäkringen och olika ersättningar har inte belysts i den promemoria som remitterats. Den behöver analyseras ytterligare. Den nya 68 a § bör därför nu avse endast ersättning som utgör lön eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar utebliven lön.

En övergångsbestämmelse

Några remissinstanser har pekat på behovet av en övergångsbestämmelse som tydliggör när återbetalningsskyldigheten skall gälla. Regeringen delar denna uppfattning. Det bör av lagen framgå att den nya 68 a § gäller arbetslöshetsersättning som avser tid efter regelns ikraftträdande.

7 Ändringar i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknads-politiska verksamheten

7.1 Ändamålen

Regeringens förslag: 5 § 3 lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten utvidgas så att uppgifter i den arbetsmarknadspolitiska databasen får lämnas ut även för att Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen skall kunna utfärda intyg som påvisar rätt till arbetslöshetsersättning för personer som avser att söka arbete i en annan stat inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller i Schweiz.

Promemorians förslag: Överensstämmer med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga synpunkter har lämnats av remissinstanserna i denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 5 § 3 lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten får Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna behandla personuppgifter för tillhandahållande av information som behövs inom tillsynsverksamheten hos Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.

IAF:s verksamhet omfattar emellertid inte bara tillsyn. IAF har även den *operativa* uppgiften att utfärda intyg som påvisar rätt till arbetslös-

hetsersättning för personer som avser att söka arbete i en annan stat inom EU eller EES eller i Schweiz.

IAF behöver i denna verksamhet uppgifter från den arbetsmarknadspolitiska databasen. I den akt som skapas vid handläggningen av ett sådant ärende behöver uppgifter som hämtas från den arbetsmarknadspolitiska databasen sparas.

Regeringen anser därför att uppgifter i den arbetsmarknadspolitiska databasen bör få lämnas ut även för att IAF skall kunna utföra denna uppgift. En komplettering av 5 § 3 lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten bör därför ske.

7.2 Direktåtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen

Regeringens förslag: 12 § lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten kompletteras så att också Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) får ha direktåtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen om det behövs för IAF:s tillsynsverksamhet och i verksamheten för att utfärda intyg som påvisar rätt till arbetslöshetsersättning för personer som avser att söka arbete i en annan stat inom Europeiska unionen (EU) eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller i Schweiz.

Promemorians förslag: Överensstämmer till viss del med regeringens förslag.

Remissinstanserna: Inga synpunkter har lämnats av remissinstanserna i denna fråga.

Skälen för regeringens förslag: Enligt 12 § lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten har ett antal myndigheter, däribland arbetslöshetskassorna, direktåtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen.

IAF behöver ett betydande antal uppgifter ur den databasen för sin verksamhet. IAF ges i dag åtkomst till dessa uppgifter genom att AMS eller en länsarbetsnämnd manuellt tar fram och på papper lämnar ut de uppgifter som IAF behöver. Detta är inte en tillfredsställande ordning.

Som regeringen framhållit i avsnitt 5.8 är det viktigt med utbyte av information mellan myndigheterna för ett bra och effektivt arbete. IAF bör därför få direktåtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen.

Flera av de personuppgifter till vilka IAF nu föreslås få direktåtkomst kan antas vara sekretessbelagda. Som har beskrivits i avsnitt 5.8 gäller som huvudregel sekretess också mellan myndigheter. En föreskrift om direktåtkomst bryter inte denna huvudregel.

Enligt 48 g § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring är dock Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna skyldiga att till IAF lämna de uppgifter som har betydelse för tillsynen över ärenden om arbetslöshetsersättning. På grund av denna rapporteringsskyldighet gentemot IAF bryts sekretessen gentemot IAF för dessa uppgifter, vilket följer av 14 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100).

IAF behöver emellertid även uppgifter ur den arbetsmarknadspolitiska databasen för ett annat ändamål, nämligen för att utfärda intyg enligt 48 § lagen om arbetslöshetsförsäkring. IAF bör därför även få direktåtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen om det behövs i verksamheten för att utfärda sådana intyg.

AMS har dock inte någon rapporteringsskyldighet gentemot IAF vad gäller uppgifter som behövs i IAF:s verksamhet för att utfärda sådana intyg. För att bryta sekretessen gentemot IAF för sådana uppgifter bör 48 g § lagen om arbetslöshetsförsäkring kompletteras med en rapporteringsskyldighet för AMS gentemot IAF jämväl för sådana uppgifter som behövs i IAF:s verksamhet för att utfärda de nämnda intygen.

8 Konsekvenser

Förslagen om bemyndiganden syftar till att klargöra rättsläget och därmed säkerställa att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer har rätt att meddela sådana föreskrifter som funnits sedan lång tid tillbaka.

Förslagen om samordning av ekonomiskt skadestånd med arbetslöshetsförsäkringen samt återkrav avser en återgång till den ordning som tidigare gällt.

Inget av förslagen bedöms få några ekonomiska konsekvenser för de offentliga finanserna eller för samhällsekonomin i stort. Förslagen bedöms inte heller få några särskilda konsekvenser för jämställdheten, för miljön eller för små företag.

9 Författningskommentar

9.1 Förslaget till lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

1 § Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i sådan verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen som gäller tillsyn, uppföljning, registrering av uppgifter om arbetslöshetskassor, utfärdande av intyg, framtagande av statistik samt rapportering av vissa uppgifter till Arbetsmarknadsstyrelsen.

Lagen gäller endast för sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis är automatiserad. Lagen gäller även för annan behandling av personuppgifter, om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Behandling av personuppgifter som är tillåten enligt denna lag får utföras även om den registrerade motsätter sig behandlingen.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.2.

I paragrafen anges lagens tillämpningsområde.

I *första stycket* anges de typer av verksamhet hos Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) i vilka lagen är tillämplig. Detta innebär att lagen inte är tillämplig vid andra typer av verksamhet än de som angivits i första stycket. Då lagen inte är tillämplig blir i stället personuppgiftslagen (1998:204) tillämplig fullt ut. Den viktigaste typen av verksamhet som inte omfattas av lagen är IAF:s interna, administrativa verksamhet, t.ex. interna personalärenden.

Begreppen ”behandling” och ”personuppgifter” har i lagen samma innebörd som i personuppgiftslagen. Där definieras dessa begrepp i 3 § enligt följande.

Med behandling (av personuppgifter) avses varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas i fråga om personuppgifter, vare sig det sker på automatisk väg eller inte, t.ex. insamling, registrering, organisering, lagring, bearbetning eller ändring, återvinning, inhämtande, användning, utlämnande genom översändande, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, utplåning eller förstöring.

Med personuppgifter avses all slags information som direkt eller indirekt kan hänföras till en fysisk person som är i livet.

I 4 och 5 §§ den föreslagna lagen preciseras lagens tillämplighet. Där anges nämligen för vilka ändamål personuppgifter får behandlas. I 4 § anges de s.k. primära ändamålen, dvs. sådana ändamål som ingår i IAF:s egen verksamhet. I 5 § anges de s.k. sekundära ändamålen, dvs. sådana ändamål som ingår i verksamhet utanför IAF:s egen verksamhet.

Andra stycket innehåller en begränsning av lagens tillämplighet. Samma inskränkning gäller för personuppgiftslagens tillämplighet, vilket framgår av 5 § den lagen.

Att behandlingen är helt eller delvis automatiserad innebär i praktiken att den sker i eller med hjälp av datorer. Det andra ledet i stycket avser i praktiken manuell behandling av personuppgifter som ingår i ett register. Utanför lagens tillämpningsområde faller därmed manuell behandling av personuppgifter som inte ingår i ett register.

Av *tredje stycket* framgår att enligt lagen tillåten behandling av personuppgifter får utföras även om den registrerade motsätter sig det. Detta innebär en avvikelse från personuppgiftslagens reglering. Enligt 10 § den lagen får personuppgifter behandlas bara om den registrerade har lämnat sitt samtycke till behandlingen. I vissa angivna fall krävs dock inte samtycke. Enligt 15 § personuppgiftslagen krävs samtycke om behandlingen avser känsliga personuppgifter. I vissa få angivna fall krävs dock, enligt 16 §, inte samtycke.

Enligt den aktuella lagen krävs aldrig samtycke för behandling av personuppgifter.

2 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter inom verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, i den utsträckning som denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag inte innehåller föreskrifter som avviker från personuppgiftslagens motsvarande bestämmelser.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.3.

I paragrafen anges förhållandet mellan personuppgiftslagen och den aktuella lagen. Den föreslagna lagen innehåller ett antal bestämmelser som avviker från motsvarande bestämmelser i personuppgiftslagen. Sistnämnda bestämmelser i personuppgiftslagen är då inte tillämpliga i IAF:s verksamhet. Övriga bestämmelser i personuppgiftslagen, dvs. sådana där den aktuella lagen eller med stöd av den aktuella lagen meddelade föreskrifter inte innehåller avvikande bestämmelser, är däremot tillämpliga.

Denna bestämmelse är i praktiken bara tillämplig inom de delar av verksamheten som enligt 1 § första och andra styckena omfattas av lagens tillämpningsområde. I övriga delar av verksamheten, dvs. de delar som faller utanför den aktuella lagens tillämpningsområde enligt 1 § första och andra styckena, är personuppgiftslagens bestämmelser tillämpliga fullt ut.

3 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som inspektionen utför.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.4.

Personuppgiftsansvarig enligt 2 § personuppgiftslagen är den som ensam eller tillsammans med andra bestämmer ändamålen med och medlen för behandlingen av personuppgifter. Ändamålen med behandlingen av personuppgifter enligt den aktuella lagen anges dock direkt i lagen. IAF har därmed inte ansvaret i den delen. I övrigt har IAF de upp-

gifter som enligt personuppgiftslagen faller på den personuppgiftsansvarige.

Prop. 2005/06:152

4 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla personuppgifter, om det behövs

1. för tillsyn över arbetslöshetskassorna och uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen enligt 89 § första stycket lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor,

2. för tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos Arbetsmarknadsverket som påverkar arbetslöshetsförsäkringen eller tillsyn över återkallande av anvisningar till arbetsmarknadspolitiska program,

3. för registrering av uppgifter enligt lagen om arbetslöshetskassor, och

4. som underlag och för kontroll vid utfärdande av intyg enligt 48 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.

Personuppgifter som behandlas enligt första stycket får också behandlas, om det behövs för statistiska och vetenskapliga ändamål.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.5.

Enligt personuppgiftslagen är det den personuppgiftsansvarige som bestämmer för vilka ändamål personuppgifter får behandlas.

I den aktuella lagen anges däremot dessa ändamål direkt i lagen.

I paragrafen anges de *primära ändamålen* för användningen av personuppgifter. Med primära ändamål avses sådana ändamål som ingår i IAF:s egen verksamhet.

Insamling och annan behandling av personuppgifter får alltså bara äga rum för de ändamål som anges i paragrafen.

Första stycket

Punkten 1

Enligt 89 § första stycket lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor utövar IAF tillsyn över arbetslöshetskassorna och gör uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen. Enligt andra stycket i nämnda paragraf skall IAF verka för att bestämmelserna i lagen om arbetslöshetskassor och i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring tillämpas likformigt och rättvist.

Motsvarande bestämmelser finns även i förordningen (2003:1108) med instruktion för Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen. Där föreskrivs i 1 § att IAF är förvaltningsmyndighet för tillsyn över arbetslöshetsförsäkringen och att IAF skall utöva tillsyn över arbetslöshetskassorna.

I punkten 1 anges att IAF får behandla personuppgifter om det behövs för denna tillsyn och uppföljning.

Enligt 90 § lagen om arbetslöshetsförsäkring är en arbetslöshetskassa skyldig att för tillsyn och uppföljning lämna uppgifter enligt vad regeringen eller IAF föreskriver. Regeringen har meddelat sådana föreskrifter i 4–6 §§ förordningen (1997:836) om arbetslöshetskassor.

Föreskrifterna i 4 och 6 §§ gäller kassans egen verksamhet. Enligt 4 § skall kassan varje år lämna uppgift till IAF om antalet medlemmar i kassan och i övrigt hålla IAF underrättad om verksamheten på det sätt som IAF bestämmer. Enligt 6 § skall styrelsen för en kassa till IAF sända in kopior av styrelseprotokollen.

Föreskriften i 5 § gäller medlemmarna i kassan. Enligt den bestämmelsen skall kassan, i enlighet med vad IAF närmare föreskriver, lämna uppgifter om de medlemmar som får ersättning. Därefter anges en rad typer av uppgifter om medlemmarna som skall lämnas. Det är främst dessa personuppgifter som behandlas i den aktuella punkten.

Punkten 2

Enligt 1 § förordningen med instruktion för Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen är IAF förvaltningsmyndighet för tillsyn över arbetslöshetsförsäkringen. Bestämmelsen preciseras därefter så, att IAF skall ha tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos Arbetsmarknadsverket som påverkar arbetslöshetsförsäkringen. I praktiken gäller tillsynen ärendehantering hos de lokala arbetsförmedlingarna.

Enligt 48 f § lagen om arbetslöshetsförsäkring skall Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna till IAF lämna de uppgifter som har betydelse för tillsynen över ärenden om arbetslöshetsersättning.

I lagtexten nämns också särskilt återkallande av anvisningar till arbetsmarknadspolitiska program. En arbetssökande kan av arbetsförmedlingen anvisas, dvs. tilldelas, en plats i ett arbetsmarknadspolitiskt program. Om vederbörande inte uppfyller villkoren för sådant deltagande kan anvisningen återkallas. Åtgärder inom ramen för sådana anvisningar omfattar såväl personer som uppbär arbetslöshetsersättning som personer som inte gör det. För den sistnämnda typen av personer påverkas, av naturliga skäl, inte rätten till arbetslöshetsersättning om anvisningen återkallas. Därför nämns sådana ärenden särskilt i lagtexten.

Det är främst de personuppgifter som IAF får från AMS och länsarbetsnämnderna enligt 48 f § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring som får behandlas enligt punkten 2.

Punkten 3

Enligt 7 § lagen om arbetslöshetskassor skall en förening som vill verka som arbetslöshetskassa registreras hos IAF. I 9 och 10 §§ nämnda lag samt i 3 § förordningen (1997:836) om arbetslöshetskassor anges närmare de uppgifter som skall anmälas för registrering.

Registreringen är alltså inte en uppgift inom ramen för IAF:s tillsynsansvar utan den utgör en operativ uppgift som IAF har. De personuppgifter som hör till registreringsärenden får alltså behandlas enligt punkten 3.

Enligt 48 § lagen om arbetslöshetsförsäkring utfärdar IAF en viss form av intyg till personer som avser att söka arbete i något land inom EU eller EES eller i Schweiz.

I punkten 4 anges att IAF får behandla personuppgifter som underlag för och kontroll vid utfärdande av sådana intyg.

I *andra stycket* anges att personuppgifter som behandlas enligt första stycket också får behandlas om det behövs för statistiska och vetenskapliga ändamål.

5 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla personuppgifter för att tillhandahålla information som behövs inom Arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet som underlag i uppföljnings-, analys- och utvärderingsarbete.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.5.

I paragrafen anges de *sekundära ändamålen* för IAF:s användning av personuppgifter dvs. sådana ändamål som ingår i verksamhet utanför IAF, i detta fall i AMS' verksamhet.

I praktiken innebär bestämmelsen att IAF får lämna ut uppgifter som innehåller personuppgifter till AMS som behöver dessa uppgifter i sin verksamhet.

6 § Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om begränsningar av ändamålen i 4 och 5 §§ samt om begränsningar av vilka personuppgifter som får behandlas för ett visst ändamål.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.5.

Av paragrafen framgår att regeringen får meddela föreskrifter om begränsningar av de *primära* och de *sekundära* ändamålen samt om begränsningar av vilka personuppgifter som får behandlas för visst ändamål. Föreskriftsrätten får delegeras till en myndighet.

7 § Inom verksamheten enligt 1 § vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för de ändamål som anges i 4–6 §§ (statistik- och tillsynsdatas).

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.6.

Bestämmelsen anger att det inom IAF:s verksamhet får finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för de ändamål som anges i 4–6 §§ (statistik- och tillsynsdatas).

De personuppgifter som finns i databasen får alltså behandlas för samtliga de ändamål för vilken personuppgifter över huvud taget får behandlas enligt 4–6 §§. Detta gäller även sådan behandling som behövs för statistiska och vetenskapliga ändamål.

I 9 och 10 §§ finns vissa inskränkningar beträffande vissa typer av personuppgifter som får behandlas i databasen. I praktiken innebär dessa inskränkningar att de angivna typerna av personuppgifter inte får föras in i databasen.

Utanför begreppet behandling av personuppgifter i databasen faller sådan behandling som utförs i manuella register och tillfälliga behandlingar av personuppgifter i en dator.

8 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla sådana känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) och sådana personuppgifter som avses i 21 § samma lag, om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller annars är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.7.

Begreppet ”känsliga personuppgifter” definieras i 13 § tredje stycket personuppgiftslagen. Vilka dessa uppgifter är framgår av 13 § första och andra styckena. Sådana uppgifter är personuppgifter som avser ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening samt sådana personuppgifter som rör hälsa eller sexualliv.

Enligt den angivna paragrafen är det förbjudet att behandla känsliga personuppgifter. I 15–19 §§ finns dock ett antal undantag från detta förbud. Ytterligare ett undantag finns i 8 § personuppgiftsförordningen (1998:1191), där det föreskrivs att känsliga personuppgifter får behandlas av en myndighet. Detta gäller dock inte undantagslöst. Sådan behandling får nämligen bara ske i löpande text och om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av ärendet.

Enligt 21 § personuppgiftslagen är det förbjudet för andra än myndigheter att behandla personuppgifter om lagöverträdelse som innefattar brott, domar i brottmål, straffprocessuella tvångsmedel eller administrativa frihetsberövanden. Möjligheten för myndigheter att behandla dessa personuppgifter är inte försedd med några inskränkningar.

Enligt den aktuella paragrafen får IAF behandla känsliga personuppgifter enligt 13 § personuppgiftslagen. För denna behandling gäller bara en inskränkning, nämligen att uppgifterna har lämnats i ett ärende eller annars är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

Däremot gäller inte inskränkningen att behandlingen bara får ske i löpande text.

IAF får även, enligt den aktuella paragrafen, behandla sådana personuppgifter om lagöverträdelse m.m. som avses i 21 § personuppgiftslagen. I motsats till regleringen i den lagen får IAF bara behandla sådana uppgifter om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller annars är nödvändiga för handläggningen av ett ärende. Samma reglering gäller enligt lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

Eftersom IAF inte kan påverka vilka personuppgifter som ges in i ett ärende får samtliga sådana personuppgifter behandlas. Vad gäller de personuppgifter som redan finns hos IAF får däremot bara sådana personuppgifter behandlas som är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

Utanför hanteringen av ett ärende får inte sådana personuppgifter som berörs i paragrafen behandlas, oavsett om de ges in till myndigheten eller redan finns där.

9 § I statistik- och tillsynsdatabasen får inga andra känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) behandlas än sådana som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa.

Känsliga personuppgifter som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa, personuppgifter om sociala förhållanden samt omdömen, slutsatser eller andra värderande upplysningar om en enskild, får behandlas i statistik- och tillsynsdatabasen endast om de har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.7.

I paragrafen regleras vilken typ av personuppgifter som får behandlas i statistik- och tillsynsdatabasen och under vilka förutsättningar det får ske. Utanför begreppet ”behandling av personuppgifter i statistik- och tillsynsdatabasen” och därmed utanför paragrafens tillämpningsområde faller dels tillfälliga behandlingar av personuppgifter i en dator, dels manuell behandling av personuppgifter.

Bestämmelsen i *första stycket* innebär en inskränkning i IAF:s rätt, enligt 8 §, att behandla känsliga personuppgifter enligt 13 § personuppgiftslagen. Vid behandling av personuppgifter i statistik- och tillsynsdatabasen får nämligen inga andra känsliga personuppgifter behandlas än sådana som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa. I praktiken innebär regleringen att endast sådana känsliga personuppgifter som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa får föras in i databasen.

I *andra stycket* finns ytterligare en inskränkning. Sådana personuppgifter som anges i första stycket får behandlas i statistik- och tillsynsdatabasen endast om de är nödvändiga för handläggningen av ett ärende. Inskränkningen i andra stycket gäller dessutom personuppgifter om sociala förhållanden samt omdömen, slutsatser eller andra värderande upplysningar om en enskild.

I praktiken innebär regleringen att dessa typer av personuppgifter får inhämtas från databasen bara om de behövs i ett ärende.

10 § Sådana personuppgifter som avses i 21 § personuppgiftslagen (1998:204) samt uppgifter om att den enskilde har vårdats med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) eller varit föremål för åtgärd enligt utlänningslagen (2005:716) får inte behandlas i statistik- och tillsynsdatabasen.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.7.

Paragrafen innehåller ytterligare en inskränkning vad gäller de typer av personuppgifter som får behandlas i IAF:s statistik- och tillsynsdatabas. Regleringen innebär i praktiken ett förbud mot att föra in de angivna typerna av personuppgifter i databasen.

Paragrafen hänvisar till den nya utlänningslagen som träder i kraft den 31 mars 2006.

11 § Arbetsmarknadsstyrelsen får ha direktåtkomst till statistik- och tillsynsdaten.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första stycket.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.8.

I paragrafens *första stycke* anges att Arbetsmarknadsstyrelsen får ha direktåtkomst till statistik- och tillsynsdaten.

I *andra stycket* bemyndigas regeringen eller en myndighet att föreskriva om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första stycket.

Regeringen föreslår i denna proposition att det i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring införs en ny paragraf enligt vilken IAF blir skyldig att till AMS lämna de uppgifter som behövs i AMS uppföljnings-, analys- och utvärderingsarbete. Om dessa uppgifter omfattas av sekretess upphör denna att gälla gentemot AMS i och med IAF:s rapporteringsskyldighet enligt den föreslagna paragrafen. Detta följer av 14 kap. 1 § sekretesslagen (1980:100).

I avsnitt 4.1 nämns den nuvarande 48 e § lagen om arbetslöshetsförsäkring. Som framgår av nämnda avsnitt kommer paragrafen att från den 1 april 2006 benämnas 48 f §. I den nu aktuella propositionen föreslår regeringen att 48 f § skall benämnas 48 g § och den ovan nämnda nya paragrafen skall benämnas 48 f §. Den nya paragrafen, 48 f §, är alltså inte densamma som den paragraf som på andra ställen i denna proposition benämns 48 f §.

12 § Uppgifter i statistik- och tillsynsdaten får lämnas ut till enskilda på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har föreskrivit att så får ske.

Om regeringen meddelar föreskrifter enligt första stycket får regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, också meddela närmare föreskrifter om vilka personuppgifter som får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till enskilda.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om vilka personuppgifter som får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till myndigheter.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.8.

Paragrafen har förtydligats i förhållande till det lagförslag som remitterades till Lagrådet.

Regleringen i *första stycket* innebär att det i princip är förbjudet att lämna ut uppgifter i statistik- och tillsynsdaten till enskilda på medium för automatiserad behandling. Förbudet omfattar alltså enbart utlämnande till enskild medan utlämnande till myndighet inte omfattas.

Orsaken är följande. Om personuppgifter lämnas ut på ett medium för automatiserad behandling, dvs. genom exempelvis e-post eller diskett, kan mottagaren mycket enkelt sprida uppgifterna vidare till en i princip obegränsad krets av mottagare. Därför gör sig integritetsaspekterna särskilt starkt gällande. Vad gäller utlämnande till myndigheter är i allmänhet den mottagande myndighetens möjligheter att behandla de mottagna

personuppgifterna reglerade i olika författningar. Risken för missbruk är därmed inte särskilt stor. Bestämmelsen i första stycket behöver därför inte omfatta utlämnande till myndigheter.

Situationen är däremot den motsatta vad gäller utlämnande till enskilda. För enskilda, dvs. företag, organisationer, privatpersoner, etc. saknas motsvarande reglering och endast personuppgiftslagen är tillämplig. Risken för missbruk är därmed betydligt större, varför ett generellt förbud mot utlämnande till enskilda gäller.

Regeringen får dock föreskriva att sådant utlämnande skall vara tillåtet. En föreskrift att så får ske, eller inte får ske, innebär bara ett ställningstagande till om det över huvud taget är lämpligt att personuppgifter lämnas ut till enskilda på medium för automatiserad behandling med hänsyn till de integritetsaspekter som gör sig gällande i dessa fall.

Om regeringen har föreskrivit att utlämnande får äga rum får regeringen, enligt *andra stycket*, närmare föreskriva om vilka typer av personuppgifter som får lämnas ut. Regeringen får delegera denna föreskriftsrätt till en myndighet.

Föreskrifter enligt *tredje stycket* får också meddelas vad gäller rätten att lämna ut personuppgifter till en *myndighet* på medium för automatiserad behandling. Även denna föreskriftsrätt får regeringen delegera till en myndighet.

13 § Sådana känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) samt sådana personuppgifter som avses i 9 § andra stycket och 10 § denna lag får inte användas som sökbegrepp. Uppgift om kod för funktionshinder får dock användas som sökbegrepp för att framställa avidentifierad statistik.

Regeringen får meddela föreskrifter om begränsningar i övrigt av de sökbegrepp som får användas.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.9.

Första stycket begränsar användningen av sökbegrepp. Känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) samt personuppgifter som avses i 9 § andra stycket och 10 § den föreslagna lagen får inte användas som sökbegrepp.

I 2 kap. 3 § tryckfrihetsförordningen finns en föreskrift om sammanställning ur en databas av uppgifter som innehåller personuppgifter. Om en myndighet enligt lag eller förordning inte har befogenhet att göra en viss typ av sammanställning tillgänglig anses en sådan sammanställning inte förvarad hos myndigheten. Den blir därmed heller inte att anse som en allmän handling.

Denna föreskrift blir tillämplig på sådana sammanställningar som enligt den aktuella paragrafen inte får göras tillgängliga.

Kod för funktionshinder får dock användas som sökbegrepp för att framställa avidentifierad statistik.

I *andra stycket* anges att regeringen får meddela föreskrifter om begränsningar i övrigt av de sökbegrepp som får användas.

14 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.10 och anger att personuppgiftslagens bestämmelser om rättelse och skadestånd skall gälla vid behandling av personuppgifter.

Vad gäller rättelse innebär bestämmelsen att den personuppgiftsansvarige, dvs. IAF, i enlighet med 28 § personuppgiftslagen blir skyldig att på begäran av den registrerade snarast rätta, blockera eller utplåna sådana personuppgifter som inte har behandlats i enlighet med den aktuella lagen eller föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen. IAF skall då också underrätta tredje man till vilken uppgifterna har lämnats ut om den vidtagna åtgärden, om den registrerade begär det eller om mera betydande skada eller olägenhet för den registrerade skulle kunna undvikas genom en underrättelse. IAF behöver dock inte lämna någon sådan underrättelse, om detta visar sig vara omöjligt eller skulle innebära en oproportionerligt stor arbetsinsats.

Beträffande skadestånd innebär bestämmelsen att den personuppgiftsansvarige, dvs. IAF, i enlighet med 48 § personuppgiftslagen, skall ersätta den registrerade för skada och kränkning av den personliga integriteten som en behandling av personuppgifter i strid med den aktuella lagen har orsakat. Ersättningskyldigheten kan dock, enligt 48 § personuppgiftslagen, jämkas i den utsträckning det är skäligt, om IAF visar att felet inte berodde på IAF.

15 § Personuppgifter som behandlas för ändamål som anges i 4 § första stycket 1, 2 och 4 skall gallras två år efter utgången av det år då behandlingen av uppgifterna har avslutats i ett ärende hos den handläggande myndigheten.

Om personuppgifter enligt första stycket behövs för statistiska eller vetenskapliga ändamål skall de gallras tio år efter det att uppgifterna avskildes för dessa ändamål.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om undantag från föreskrifterna i första och andra styckena, om detta behövs för forskningens behov. Material med personuppgifter, som omfattas av en sådan föreskrift, skall lämnas över till en arkivmyndighet.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.11.

I paragrafens *första och andra stycke* anges de särskilda bestämmelser som tar över arkivlagens bestämmelser om bevarande och gallring. Personuppgifterna skall gallras inom två respektive tio år. Skyldigheten att gallra innebär att personuppgifter skall avidentifieras eller förstöras när tidpunkten för gallring är inne. Det är den elektroniska informationen som skall gallras. Uppgifter som finns kvar på papper omfattas inte av denna gallringsbestämmelse.

I *tredje stycket* ges regeringen, eller den myndighet regeringen bestämmer, möjlighet att föreskriva om undantag från gallringstiderna när det gäller bevarande av material för forskningens behov. De allmänna bestämmelserna i arkivlagen blir då tillämpliga.

16 § Beslut av Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen om rättelse eller om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.12.

I *första stycket* anges vilka beslut som får överklagas och att besluten överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

I *andra stycket* anges att prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

9.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring

3 § Rätt till ersättning har endast personer som i Sverige uppfyller ersättningsvillkoren enligt denna lag, om inte något annat följer av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att vissa arbeten utförda utomlands skall jämföras med arbete i Sverige.

Om regeringen har träffat överenskommelse med någon annan stat om andra villkor för rätt att få ersättning än som föreskrivs i denna lag, skall arbetslöshetskassan tillämpa dessa villkor.

28 § Som normalarbetstid skall gälla den genomsnittliga arbetstiden i det förvärvsarbete som innebär att arbetsvillkoret uppfylls. Om arbetsvillkoret uppfyllts genom det arbetsvillkor som anges i 12 § första stycket 1 får, om detta är förmånligare för den sökande, som normalarbetstid gälla den genomsnittliga arbetstiden i allt det förvärvsarbete som utförts under hela ramtiden enligt samma paragraf. Vid denna beräkningsmetod får dock endast månad då den sökande utfört arbete under minst 70 timmar räknas med.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om omräkning av normalarbetstid.

29 § Med dagsförtjänst avses en femtedel av den veckoinkomst eller, i fråga om sökande med månadslön, 1/22 av den månadsinkomst, som den sökande före arbetslöshetens inträde vanligen fick under arbetstid som var normal för den sökande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om omräkning av dagsförtjänst.

Bestämmelser om beräkningen av dagsförtjänsten för företagare finns i 37 §.

I bestämmelserna har införts bemyndiganden till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter rörande

Genom bemyndigandena klargörs rättsläget och säkerställs att föreskrifter rörande dessa frågor får meddelas och tillämpas, såsom det tidigare varit förutsatt.

Övervägandena finns i avsnitt 6.1–6.4.

3 a § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, såsom försöksverksamhet under tiden den 1 juli 1997–den 30 september 1999, besluta att personer som redan får ersättning enligt denna lag skall kunna få fortsatt ersättning enligt lagen utan att villkoren i 9 §, med undantag av tredje punkten, är uppfyllda.

Paragrafen har upphävts (se avsnitt 6.5).

13 § Som tid med förvärvsarbete anses även tid då den sökande

1. haft semester,

2. varit ledig med helt eller delvis bibehållen lön av någon annan anledning än sjukdom, tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt eller barns födelse, eller

3. på grund av anställningens upphörande får avgångsvederlag eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön.

Tid med avgångsvederlag beräknas med utgångspunkt i avgångsvederlagets storlek i förhållande till den sökandes genomsnittliga inkomst per månad i anställningen under en viss period. Tid med ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön beräknas till det antal månader som ersättningen avser. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om beräkningen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att semester och annan verksamhet jämställs med förvärvsarbete i arbetslöshetsförsäkringens mening. Regeln har ändrats på så sätt att även tid som motsvarar ekonomiskt skadestånd för utebliven lön som en arbetsgivare betalar till en tidigare anställd person, anses utgöra förvärvsarbetad tid i arbetslöshetsförsäkringens mening. Att denna tid räknas som förvärvsarbetad tid innebär att den enskilde under den tiden inte har rätt till arbetslöshetsersättning. Den typ av ekonomiskt skadestånd som här åsyftas är skadestånd som motsvarar utebliven lön. Annan förlust eller ekonomisk skada – som t.ex. utlägg av olika slag – berörs inte av förslaget.

Den tid under vilken den enskilde enligt regeln anses förvärvsarbete motsvarar det antal månader för vilka domstolen dömt ut skadestånd. Den tid som på detta sätt räknats fram läggs ut som kalenderdagar med början från och med första dagen efter att anställningen upphört. Om en domstol således dömt ut skadestånd som motsvarar sex månadslöner, anses den enskilde förvärvsarbete i sex månader.

I de fall det står klart att ekonomiskt skadestånd kommer att utbetalas redan när en ansökan om arbetslöshetsersättning görs, innebär regeln att ersättning enligt arbetslöshetsförsäkringen inte skall betalas ut.

I de fall frågan om ekonomiskt skadestånd är oviss när ansökan om arbetslöshetsersättning görs – vilket sannolikt är det vanligaste – kommer

den enskilde på grund av den nya 68 a § att få återbetala arbetslöshetsersättningen i efterskott om han eller hon senare får ekonomiskt skadestånd från arbetsgivaren.

Övervägandena finns i avsnitt 6.6.

48 g § Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna skall till Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen lämna de uppgifter som har betydelse för tillsynen över ärenden om arbetslöshetsersättning eller för att utfärda intyg enligt 48 §.

Paragrafen behandlas i avsnitt 7.2.

48 h § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen skall till Arbetsmarknadsstyrelsen lämna de uppgifter som behövs i Arbetsmarknadsstyrelsens uppföljnings-, analys- och utvärderingsarbete.

Paragrafen behandlas i avsnitt 5.8.

48 i § Regeringen meddelar ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter som skall lämnas ut enligt 48 a–48 h §§.

I paragrafen ändras paragrafhänvisningen med anledning av de nya 48 g och 48 h §§.

68 a § Har någon som fått ersättning från en arbetslöshetskassa senare fått lön eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön för samma tid, skall ersättningen från arbetslöshetskassan återbetalas. Detta gäller dock inte om det i det särskilda fallet finns anledning att helt eller delvis befria från återbetalningsskyldighet.

Paragrafen, som är ny, innebär att den som fått arbetslöshetsersättning från en arbetslöshetskassa och senare fått lön eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön från sin arbetsgivare för samma tid, skall återbetala ersättningen från arbetslöshetskassan.

Övervägandena finns i avsnitt 6.7.

9.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknads-politiska verksamheten

5 § Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna får behandla personuppgifter för tillhandahållande av information som behövs inom

1. Försäkringskassans, Centrala studiestödsnämndens eller arbetslöshetskassornas verksamhet, som underlag för beslut om och kontroll av förmåner, ersättningar och andra stöd,

2. Skatteverkets verksamhet som underlag för beslut om och kontroll av skatt, samt

3. sådan verksamhet vid *Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen som avser tillsyn och utfärdande av intyg enligt 48 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.*

Paragrafen behandlas i avsnitt 7.1.

12 § Försäkringskassan, Centrala studiestödsnämnden, *Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen* och arbetslöshetskassorna får ha direktåtkomst till personuppgifter som behandlas i en arbetsmarknadspolitisk databas om det behövs för de ändamål som avses i 5 §.

En enskild får ha direktåtkomst till uppgifter om sig själv i en arbetsmarknadspolitisk databas.

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka personuppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första och andra styckena.

Paragrafen behandlas i avsnitt 7.2.

Sammanfattning av promemorian *Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen*

Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) inrättades den 1 januari 2004 som självständig tillsynsmyndighet över arbetslöshetsförsäkringen.

Genom tillsyn över olika offentliga verksamheter övervakas efterlevnaden av demokratiskt fattade beslut. Det yttersta syftet med tillsynen är att skydda medborgarnas gemensamma intressen, särskilt inom områden som rör enskilda individers rättigheter, trygghet och säkerhet samt upprätthållandet av goda livsmiljöer och olika marknaders funktions sätt.

En grundläggande förutsättning för tillsynsverksamhet är att den som bedriver tillsynen får tillgång till de uppgifter som skall granskas. Vilken information som behövs är sällan bekant i förväg. Skall tillsynen fylla sitt syfte får informationen inte heller vara selekterad eller tillrättalagd av den som är föremål för granskning. IAF behöver därför smidigt kunna bereda sig tillgång till uppgifter hos de verksamheter som skall granskas. Personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska databasen behövs för uppföljningen av att arbetslöshetskassorna tillämpar lagarna inom arbetslöshetsförsäkringens område på ett för den enskilde rättssäkert och likformigt sätt och för kontrollen av att statsbidrag utges i enlighet med lagstiftningen och med korrekt belopp.

Statskontoret föreslår att det grundläggande integritetsskyddet i IAF:s verksamhet ges i en särskild lag som anger de ramar för behandling av personuppgifter som är viktiga från integritetssynpunkt. Den nya lagen föreslås heta ”lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.”

Statskontoret föreslår att lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten ändras så att IAF medges direktåtkomst till den arbetsmarknadspolitiska databasen för sin kontrollverksamhet. Enligt Statskontorets bedömning bör uppgifter i den arbetsmarknadspolitiska databasen även få lämnas ut för att IAF skall kunna utfärda intyg enligt lagen om arbetslöshetsförsäkring. En utvidgning föreslås därför av ändamålen enligt lagen om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten så att AMS eller en länsarbetsnämnd får tillhandahålla sådan information åt IAF. Enligt Statskontorets mening bör direktåtkomst kunna medges även för denna verksamhet.

Lagförslag i promemorian Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

Prop. 2005/06:152
Bilaga 2

Författningsförslag

1 Förslag till lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens verksamhet för att

1. utöva tillsyn över arbetslöshetskassorna och rutinerna för och handläggningen av ärenden hos Arbetsmarknadsverket (AMV) som påverkar arbetslöshetsförsäkringen,
2. registrera uppgifter och utöva tillsyn över och följa upp arbetslöshetsförsäkringen enligt 7, 9, 10, 12 och 90 §§ lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor, och
3. utfärda intyg enligt 48 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.

2 § Denna lag gäller endast om behandlingen av personuppgifter är helt eller delvis automatiserad eller om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Behandling av personuppgifter som är tillåten enligt denna lag får utföras även om den registrerade motsätter sig behandlingen.

Förhållandet till personuppgiftslagen

3 § Personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter inom Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens verksamhet, om inte annat följer av denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag eller annars av 2 § personuppgiftslagen (1998:204).

Ändamål

4 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla personuppgifter bara om det behövs

1. för tillsyn som inspektionen skall utöva enligt lag eller författning,
2. för registrering och framställning av avidentifierad statistik enligt 1 § första stycket 2, eller

3. som underlag för och kontroll vid utfärdande av intyg enligt 1 § första stycket 3. Prop. 2005/06:152
Bilaga 2

Inspektionen får behandla personuppgifter också för att tillhandahålla information enligt 1 § 2 som behövs inom Arbetsmarknadsstyrelsen.

En statistik- och tillsynsdatabas

5 § Inom Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens verksamhet enligt 1 § får det finnas en samling personuppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för de ändamål som anges i 4 § (statistik- och tillsynsdatabas).

Behandling av känsliga personuppgifter m.m.

6 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) och personuppgifter om lagöverträdelse m.m. som avses i 21 § samma lag om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller är nödvändiga för handläggningen av det.

7 § I statistik- och tillsynsdatabasen får inga andra känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) behandlas än sådana som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa.

Känsliga personuppgifter som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa, personuppgifter om sociala förhållanden samt omdömen, slutsatser eller andra värderande upplysningar om en enskild, får behandlas i statistik- och tillsynsdatabasen endast om de är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

8 § Sådana personuppgifter som avses i 21 § personuppgiftslagen (1998:204) samt uppgifter om att den enskilde har vårdats med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) eller varit föremål för åtgärd enligt utlänningslagen (1989:529) får inte behandlas i statistik- och tillsynsdatabasen.

Direktåtkomst och utlämnande av personuppgifter

9 § Arbetsmarknadsstyrelsen får ha direktåtkomst till statistik- och tillsynsdatabasen, om regeringen meddelar föreskrifter om det.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första stycket.

10 § Uppgifter i databasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, meddelar föreskrifter om vilka personuppgifter som får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till enskilda.

Sökbegrepp

11 § Sådana känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) samt ömtåliga personuppgifter som avses i 9 § andra stycket eller 10 § lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten får inte användas som sökbegrepp. Uppgift om kod för arbetshandikapp får dock användas som sökbegrepp för att framställa avidentifierad statistik.

Regeringen, eller den myndighet regeringen bestämmer, meddelar föreskrifter om begränsningar i övrigt av de sökbegrepp som får användas.

Rättelse och skadestånd

12 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats i anslutning till denna lag.

Gallring

13 § Uppgifter som behandlas för ändamål enligt 1 § första stycket 1 skall gallras två år från utgången av det år då behandlingen av uppgifterna har avslutats i ett tillsynsärende hos den handläggande myndigheten.

Uppgifter som behandlas för ändamål enligt 1 § första stycket 2 eller 3 skall gallras tio år efter avskiljandet.

Överklagande

14 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringens beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den [] [] 2005.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten

Prop. 2005/06:152
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 3, 5 och 12 §§ lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten skall ha följande lydelse.³

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 §

(Ändring i lag om ändring)

Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna får behandla personuppgifter för tillhandahållande av information som behövs inom

1. Riksförsäkringsverkets, de allmänna försäkringskassornas, Centrala studiestödsnämndens eller arbetslöshetskassornas verksamhet, som underlag för beslut om och kontroll av förmåner, ersättningar och andra stöd,

2. Skatteverkets verksamhet som underlag för beslut om och kontroll av skatt, samt

3. tillsynsverksamheten hos Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.

3. tillsynsverksamheten hos Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen och inspektionens verksamhet för att utfärda intyg enligt 48 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.

12 §

Riksförsäkringsverket, de allmänna försäkringskassorna, Centrala studiestödsnämnden och arbetslöshetskassorna får ha direktåtkomst till personuppgifter som behandlas i en arbetsmarknadspolitisk databas om det behövs för de ändamål som avses i 5 §. Regeringen meddelar föreskrifter om vilka personuppgifter som får omfattas av direktåtkomst.

Riksförsäkringsverket, de allmänna försäkringskassorna, Centrala studiestödsnämnden, *Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen* och arbetslöshetskassorna får ha direktåtkomst till personuppgifter som behandlas i en arbetsmarknadspolitisk databas om det behövs för de ändamål som avses i 5 §. Regeringen meddelar föreskrifter om vilka personuppgifter som får omfattas av direktåtkomst.

Denna lag träder i kraft den [] [] 2005.

³ Lydelse enligt prop. 2003/04:142.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring

Prop. 2005/06:152
Bilaga 2

Härigenom föreskrivs att 48 e § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring skall ha följande lydelse.

48 e §⁴

Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna skall till Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen lämna de uppgifter som har betydelse för tillsynen över ärenden om arbetslöshetsersättning.

Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna skall till Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen lämna de uppgifter som har betydelse för tillsynen över ärenden om arbetslöshetsersättning *eller för att utfärda intyg enligt 48 §.*

Denna lag träder i kraft den [] [] 2005.

⁴ Senaste lydelse 2002:545.

Remissinstanser ”Promemoria Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen”

Efter remiss har yttranden över Statskontorets rapport lämnats av Justitieombudsmannen (JO), Justitiekanslern (JK), Hovrätten för Västra Sverige, Kammarrätten i Sundsvall, Domstolsverket, Datainspektionen, Arbetsgivarverket, Arbetsmarknadsstyrelsen, Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering, Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF), Juridiska fakulteten vid Stockholms universitet, Föreningen Svenskt Näringsliv, Landstingsförbundet, Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO), Svenska kommunförbundet och Arbetslöshetskassornas Samorganisation (SO).

Landsorganisationen i Sverige (LO) har inkommit med svar, men har valt att avstå från att yttra sig över förslaget.

Sammanfattning av ”Promemoria med förslag till ändringar i lagen om arbetslöshetsförsäkring”

Prop. 2005/06:152
Bilaga 4

Promemorian innehåller förslag till ändringar i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring rörande dels utökade bemyndiganden att meddela föreskrifter, dels samordning av ekonomiskt skadestånd med försäkringen. Förslagen om bemyndiganden innebär att riksdagen bemyndigar regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter i vissa frågor. Det gäller dels rätt till ersättning för vissa arbeten utförda utomlands, dels omprövning av fastställd normalarbetstid och dagsförtjänst i vissa fall. Förslag lämnas också om samordning av ekonomiskt skadestånd med arbetslöshetsförsäkring samt återkrav. Dessa förslag innebär att arbetslöshetsersättning inte skall lämnas för tid då ekonomiskt skadestånd från en arbetsgivare lämnas och att den sökande blir återbetalningsskyldig för arbetslöshetsersättning om han eller hon senare får ekonomiskt skadestånd från arbetsgivaren. I promemorian föreslås slutligen att en bestämmelse rörande viss försöksverksamhet, som har upphört, skall upphävas. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2006.

Lagförslag i ”Promemoria med förslag till ändringar i lagen om arbetslöshetsförsäkring”

Prop. 2005/06:152
Bilaga 5

Förslag till lag om ändring i lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring

dels att 3 a § skall upphöra att gälla,

dels att 3, 13, 28 och 29 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 68 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

Rätt till ersättning har endast personer som i Sverige uppfyller ersättningsvillkoren enligt denna lag, om inte något annat följer av rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att även vissa arbeten utförda utomlands medför rätt till ersättning.

Om regeringen har träffat överenskommelse med någon annan stat om andra villkor för rätt att få ersättning än som föreskrivs i denna lag, skall arbetslöshetskassan tillämpa dessa villkor.

13 §

Med förvärvsarbete avses även tid då den sökande

Som tid med förvärvsarbete *anses* även tid då den sökande

1. haft semester,

2. varit ledig med helt eller delvis bibehållen lön av någon annan anledning än sjukdom, tjänstgöring enligt lagen (1994:1809) om totalförsvarsplikt eller barns födelse, eller

3. får *annan ersättning än pension* på grund av anställningens upphörande (avgångsvederlag).

3. på grund av anställningens upphörande får avgångsvederlag eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön.

Tid med *avgångsvederlag* beräknas med utgångspunkt i *avgångsvederlagets* storlek i förhållande till den sökandes genomsnittliga inkomst per månad i anställningen under en viss period.

Tid med avgångsvederlag beräknas med utgångspunkt i avgångsvederlagets storlek i förhållande till den sökandes genomsnittliga inkomst per månad i anställningen under en viss period.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om beräkningen.

Tid med ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön beräknas till det antal månader som ersättningen avser. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela närmare föreskrifter om beräkningen.

Prop. 2005/06:152
Bilaga 5

28 §

Som normalarbetstid skall gälla den genomsnittliga arbetstiden i det förvärvsarbete som innebär att arbetsvillkoret uppfylldes. Om arbetsvillkoret uppfyllts genom det arbetsvillkor som anges i 12 § första stycket 1 får, om detta är förmånligare för den sökande, som normalarbetstid gälla den genomsnittliga arbetstiden i allt det förvärvsarbete som utförts under hela ramtiden enligt samma paragraf. Vid denna beräkningsmetod får dock endast månad då den sökande utfört arbete under minst 70 timmar räknas med.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om omprövning av beslut om beräknad normalarbetstid.

29 §

Med dagsförtjänst avses en femtedel av den veckoinkomst eller, i fråga om sökande med månadslön, 1/22 av den månadsinkomst, som den sökande före arbetslöshetens inträde vanligen fick under arbetstid som var normal för den sökande.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om omprövning av beslut om beräknad dagsförtjänst.

Bestämmelser om beräkningen av dagsförtjänsten för företagare finns i 37 §.

68 a §

Har någon som uppburit ersättning från en arbetslöshetskassa senare erhållit lön eller ekonomiskt skadestånd som motsvarar lön för samma tid, skall ersättningen från arbetslöshetskassan återbetalas. Detta gäller dock inte om det i det särskilda fallet finns anledning att helt eller delvis befria från återbetalningskyldighet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

Prop. 2005/06:152
Bilaga 5

Remissinstanser ”Promemoria med förslag till ändringar i lagen om arbetslöshetsförsäkring”

Prop. 2005/06:152
Bilaga 6

1. Arbetsdomstolen
2. Kammarrätten i Jönköping
3. Länsrätten i Stockholm
4. Lunds universitet, Juridiska fakultetsstyrelsen
5. Arbetsgivarverket
6. Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS)
7. Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF)
8. Institutet för arbetsmarknadspolitisk utvärdering (IFAU)
9. Svenskt Näringsliv
10. Sveriges Kommuner och Landsting
11. Landsorganisationen i Sverige (LO)
12. Sveriges Akademikers Centralorganisation (SACO)
13. Tjänstemännens Centralorganisation (TCO)
14. Företagarnas Riksorganisation (FR)
15. Arbetslöshetskassornas samorganisation (SO)
16. Näringslivets regelnämnd (NNR)

1.1 Förslag till lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

Härigenom föreskrivs följande.

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag tillämpas vid behandling av personuppgifter i sådan verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen som gäller tillsyn, uppföljning, registrering av uppgifter om arbetslöshetskassor, utfärdande av intyg, framtagande av statistik samt rapportering av vissa uppgifter till Arbetsmarknadsstyrelsen.

Lagen gäller endast för sådan behandling av personuppgifter som helt eller delvis är automatiserad. Lagen gäller även för annan behandling av personuppgifter, om uppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Behandling av personuppgifter som är tillåten enligt denna lag får utföras även om den registrerade motsätter sig behandlingen.

Förhållandet till personuppgiftslagen

2 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) gäller vid behandling av personuppgifter inom verksamhet vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, i den utsträckning som denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag inte innehåller föreskrifter som avviker från personuppgiftslagens motsvarande bestämmelser.

Personuppgiftsansvar

3 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter inspektionen utför.

Ändamål

4 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla personuppgifter om det behövs

1. för tillsyn över arbetslöshetskassorna och uppföljning av arbetslöshetsförsäkringen enligt 89 § första stycket lagen (1997:239) om arbetslöshetskassor,

2. för tillsyn över rutiner för och handläggning av ärenden hos Arbetsmarknadsverket som påverkar arbetslöshetsförsäkringen eller tillsyn över återkallande av anvisningar till arbetsmarknadspolitiska program,

3. för registrering av uppgifter enligt lagen om arbetslöshetskassor, och

4. som underlag och för kontroll vid utfärdande av intyg enligt 48 § lagen (1997:238) om arbetslöshetsförsäkring.

Personuppgifter som behandlas enligt första stycket får också behandlas om det behövs för statistiska och vetenskapliga ändamål.

5 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla personuppgifter för att tillhandahålla information som behövs inom Arbetsmarknadsstyrelsens verksamhet som underlag i uppföljnings-, analys- och utvärderingsarbete.

6 § Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om begränsningar av ändamålen i 4 och 5 §§ samt om begränsningar av vilka personuppgifter som får behandlas för visst ändamål.

Statistik- och tillsynsdatas

7 § Inom verksamheten enligt 1 § vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får det finnas en samling uppgifter som med hjälp av automatiserad behandling används gemensamt för de ändamål som anges i 4 – 6 §§ (statistik- och tillsynsdatas).

Behandling av känsliga personuppgifter m.m.

8 § Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen får behandla sådana känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) och sådana personuppgifter som avses i 21 § samma lag om uppgifterna har lämnats i ett ärende eller som annars är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

9 § I statistik- och tillsynsdatasen får inga andra känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) behandlas än sådana som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa.

Känsliga personuppgifter som avslöjar etniskt ursprung eller rör hälsa, personuppgifter om sociala förhållanden samt omdömen, slutsatser eller andra värderande upplysningar om en enskild, får behandlas i statistik- och tillsynsdatasen endast om de är nödvändiga för handläggningen av ett ärende.

10 § Sådana personuppgifter som avses i 21 § personuppgiftslagen (1998:204) samt uppgifter om att den enskilde har vårdats med stöd av socialtjänstlagen (2001:453) eller varit föremål för åtgärd enligt utlänningslagen (2005:716) får inte behandlas i statistik- och tillsynsdatasen.

Direktåtkomst och utlämnande av personuppgifter

11 § Arbetsmarknadsstyrelsen får ha direktåtkomst till statistik- och tillsynsdatasen.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om vilka uppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första stycket.

Prop. 2005/06:152
Bilaga 7

12 § Uppgifter i statistik- och tillsynsdatabasen får lämnas ut till en enskild på medium för automatiserad behandling endast om regeringen har meddelat föreskrifter om det.

Regeringen, eller den myndighet som regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om vilka personuppgifter som får lämnas ut på medium för automatiserad behandling till myndigheter och enskilda.

Sökbegrepp

13 § Sådana känsliga personuppgifter som avses i 13 § personuppgiftslagen (1998:204) samt sådana personuppgifter som avses i 9 § andra stycket och 10 § denna lag får inte användas som sökbegrepp. Uppgift om kod för funktionshinder får dock användas som sökbegrepp för att framställa avidentifierad statistik.

Regeringen får meddela föreskrifter om begränsningar i övrigt av de sökbegrepp som får användas.

Rättelse och skadestånd

14 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller om personuppgifter inte har behandlats enligt denna lag eller föreskrifter som har meddelats med stöd av denna lag.

Gallring

15 § Personuppgifter som behandlas för ändamål som anges i 4 § 1, 2 och 4 skall gallras två år efter utgången av det år då behandlingen av uppgifterna har avslutats i ett ärende hos den handläggande myndigheten.

Om personuppgifter enligt första stycket behövs för statistiska eller vetenskapliga ändamål skall de gallras tio år efter det att uppgifterna avskildes för dessa ändamål.

Regeringen, eller den myndighet regeringen bestämmer, får meddela föreskrifter om undantag från föreskrifterna i första och andra styckena, om detta behövs för forskningens behov. Material med personuppgifter, som omfattas av en sådan föreskrift, skall lämnas över till en arkivmyndighet.

Överklagande

16 § Beslut från Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen om rättelse eller om avslag på ansökan om information enligt 26 § personuppgiftslagen (1998:204) får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Andra beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:546) om
behandling av personuppgifter i den arbetsmarknads-
politiska verksamheten

Härigenom föreskrivs att 5 och 12 §§ lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

5 §

Arbetsmarknadsstyrelsen och länsarbetsnämnderna får behandla personuppgifter för tillhandahållande av information som behövs inom

1. Försäkringskassans, Centrala studiestödsnämndens eller arbetslöshetskassornas verksamhet, som underlag för beslut om och kontroll av förmåner, ersättningar och andra stöd,

2. Skatteverkets verksamhet som underlag för beslut om och kontroll av skatt, samt

3. *tillsynsverksamheten hos Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen.*

12 §⁵

Försäkringskassan, Centrala studiestödsnämnden och arbetslöshetskassorna får ha direktåtkomst till personuppgifter som behandlas i en arbetsmarknadspolitisk databas om det behövs för de ändamål som avses i 5 §.

En enskild får ha direktåtkomst till uppgifter om sig själv i en arbetsmarknadspolitisk databas.

Regeringen meddelar föreskrifter om vilka personuppgifter som får omfattas av direktåtkomst enligt första och andra styckena.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2006.

⁵ Nuvarande lydelse enligt förslag i prop. 2005/06:52.

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2006-02-14

Närvarande: f.d. justitierådet Staffan Magnusson, justitierådet Leif Thorsson och f.d. regeringsrådet Karl-Ingvar Rundqvist.

Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen

Enligt en lagrådsremiss den 2 februari 2006 (Näringsdepartementet) har regeringen beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen,
2. lag om ändring i lagen (2002:546) om behandling av personuppgifter i den arbetsmarknadspolitiska verksamheten.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av ämnesrådet Bengt Agartz.

Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 9 mars 2006

Närvarande: Statsministern Persson, statsråden Ringholm, Freivalds, Sahlin, Östros, Messing, Y. Johansson, Bodström, Karlsson, Nykvist, Andnor, Nuder, M. Johansson, Hallengren, Björklund, Holmberg, Jämtin, Österberg, Orback, Baylan

Föredragande: statsrådet Karlsson

Regeringen beslutar proposition 2005/06:152 Behandling av personuppgifter vid Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen m.m.